

Kyrkan i Ditt Hus

Tillbaka till enkelheten

Robert Fitts

Kyrkan i Ditt Hus

Tillbaka till enkelheten

Robert Fitts

ADD PUBLISHING

Kyrkan i ditt hus

Copyright 2025 © Tommy Lindén

Omslag: ADD Publishing

Produktion: ADD Publishing

Tryckning: PDF

ISBN 978-91-88163-28-8

www.addpublishing.se

INNEHÅLL

Om boken och översättningen	7
Några axplock ur boken	9
Kyrkan i Ditt Hus En återgång till enkelheten av Robert Fitts	13
INLEDNING	15
FÖRORD	19
KAPITEL ETT MISSION	21
KAPITEL TVÅ ARGUMENT FÖR HUSKYRKOR.....	25
KAPITEL TRE HUSKYRKAN I NYA TESTAMENTET	33
KAPITEL FYRA VAD ÄR EN KYRKA?	39
KAPITEL FEM VAD ÄR EN HUSKYRKA?	51
KAPITEL SEX KYRKOMEDLEMSKAP	57

KAPITEL SJU GENOMSYPAD KYRKOPLANTERING.....	67
KAPITEL ÅTTA ETT HJUL ELLER EN VINRANKA.....	81
KAPITEL NIO ETT STEG MOT ENHET	85
KAPITEL TIO VAD GÖR MAN I EN HUSKYRKA?.....	91
KAPITEL ELVA HUR MAN STARTAR EN HUSKYRKA.....	95
KAPITEL TOLV FRÅGOR OCH SVAR.....	111
SAMMANFATTNING	115
OM FÖRFATTAREN	117
LITTERATURFÖRTECKNING	119

Om boken och översättningen

Denna bok är ganska radikal och kan upplevas som kontroversiell av vanliga kyrkobesökare. Den riktar sig främst till dem som vill starta nya församlingar med sina hem som bas. Husförsamlingstillväxt är i full gång i många delar av världen och ses av många som den bästa strategin då det gäller att föra ut evangeliet till alla folk. Fördelarna med denna modell, som var standard i den första kristna församlingen, börjar nu även upptäckas i vår del av världen.

Grundöversättningen av boken är gjord med AI-verktyget DeepL och är sedan lätt redigerad manuellt. Det engelska originalet använder genomgående ordet "Church", liksom engelska bibelöversättningar, när det talas om den kristna församlingen. I Sverige används både ordet "kyrka" och "församling" när vi talar om den kristna gemenskapen, men i svenska biblar används oftast ordet "församling". DeepL har översatt "Church" med "Kyrka", men ibland har vi ändrat till "församling". Oavsett om det står kyrka eller församling så handlar det om samma sak – den kristna gemenskapen, utom i de fall då ordet kyrka handlar om en kyrkobyggnad.

Ett begrepp som förekommer ofta i originalversionen på engelska är "Saturation Church Planting". Det handlar om att genomsyra samhället med evangeliet genom att plantera små huskyrkor överallt. Dessa små kyrkor i vanliga hem är enligt författaren den församlingsform den första kristna församlingen använde sig av och har i många länder även i dag visat sig vara mycket framgångsrik. Vi har valt att, i brist på något

bättre alternativ, i de flesta fall översätta "Saturation Church Planting" med "Genomsyrad församlingsplantering".

Författaren ger en mängd råd, ibland ganska detaljerade, men säger samtidigt att var och en får pröva vad som passar bäst i den egna situationen.

Boken kan läsas gratis online på dator, surfplatta och telefon. Den kan även gratis laddas ner som pdf-fil. Även originaltexten på engelska finns tillgängligt som pdf-fil för gratis nerladdning. Logga in på www.addpublishing.se.

Som pappersbok kan boken beställas i mjukband på Add Publishing, www.addpublishing.se, eller i bokhandeln.

Boken ges ut med författarens tillstånd.

ADD Publishing

Tommy Lindén

Några axplock ur boken

- **Vi strävar efter att ha relationer med hela Kristi kropp** inom vår ort och inte bara med dem som deltar i vår gemenskap. Eftersom vi alla är lemmar som tillhör varandra uppmuntrar vi alla som kommer till denna sammankomst att delta i andra möten i Kristi kropp efter den Helige Andes ledning. Vi underordnar oss andlig auktoritet varhelst den korsar vår väg. Vi tror inte på "selektivt underordnande", som i huvudsak innebär "jag underordnar mig denna grupp eller denna ledare, men ingen annan".
- **Det är lätt att starta en huskyrka.** För att starta en huskyrka behöver du inte köpa en fastighet eller bygga en byggnad. Du behöver inte predikstol, kyrkbänkar, psalmböcker eller piano. ... ..Inget av ovanstående är dåligt eller fel, men det är inte heller nödvändigt. Aposteln Paulus använde inget av ovanstående i sin församlingsplanteringsverksamhet. Vi har lämnat det enkla i Nya testamentet och lagt till så många extra saker, som egentligen inte är nödvändiga, så att det har blivit allt svårare att starta en ny kyrka.
- **"Det finns ingen absolut modell för hur en lokal kyrka ska vara.** Jag tillbringade en eftermiddag med över hundra andliga ledare från flera olika samfund. Vi försökte komma fram till en universell definition av en biblisk lokal kyrka. ... .. Efter många timmars diskussioner hade vi tagit fram många bra modeller, men ingen absolut definition utöver 'människor som lever tillsammans under Jesu herravälde'"

• **Jesus sa, i samband med att han talade om kyrkans ordning: "För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem."** (Matt. 18:20). Och det är tydligt vad Tertullianus, en av de tidiga kyrkofäderna, ansåg att Jesus menade, för han sa: "Där det finns två eller tre troende, även lek-män, där finns en kyrka."

• **En huskyrka är en enkel kyrka.** Inga krusiduller. Inga ceremonier. Inga ritualer. Ingen symbolik. Det är helt enkelt en tid för Guds folk att samlas med Jesus i mitten. De pratar. De sjunger. De ber. De äter en måltid tillsammans. De tar nattvarden tillsammans och studerar Bibeln. De delar med sig av vad Gud gör i deras liv. De ber för människor och för alla slags behov över hela världen. De tjänar varandra genom de gåvor som Gud har gett var och en. De älskar varandra och försöker uppmuntra och bygga upp varandra i sin tro.

• **Pastorer och ledare får aldrig göra anspråk på att någon av Guds får tillhör dem.** De ska vårda, skydda, vägleda och ge råd, men aldrig ha ägandanspråk på Guds arv. Vi är medarbetare tillsammans med Gud, men vi måste lära oss att släppa tyglarna och lita på att Jesu Ande fullbordar arbetet med att bygga upp församlingen och använder oss på det sätt han väljer.

• **Syftet med ledare i kyrkan.** I århundraden har kyrkans ledare försökt göra det arbete som endast kroppen kan göra, och kroppen har inte fungerat för att nå upp till måttet av Kristi fullkomlighet. Det enda sättet att uppnå detta är genom "varje del av kroppens effektiva arbete", men kroppen måste utrustas av de ledare som Gud har placerat i kyrkan för detta ändamål.

• **Omfamna den stadsomfattande kyrkan.** Sätt inte ett namn på din kyrka. Det kan bli ett verktyg för fienden att splittra. Alla vill veta vilken "typ" av kristen du är. Fördöm inte dem som använder namn, men om du undviker att namnge

din gemenskap kommer du så småningom att inse visheten i det. Att namnge är att klassificera. Att klassificera är att starta ett samfund. Tänk igenom igen. Är det vad du vill? Ge den inte ett namn utöver det vi finner i Nya testamentet... ”kyrkan som samlas i Priscillas och Akillas hus”. Kom ihåg att allt som tillhör Jesus tillhör mig, och om du tillhör Jesus tillhör du mig och jag tillhör dig. Det gäller även kyrkor. Jag är medlem i varje kyrka som tillhör Jesus, och om du är medlem i Kristi kropp är du det också. Det är okej att besöka några av dina bröder och systrar som går i andra kyrkor, även om de kanske inte håller med dig om alla punkter i läran, och du kanske inte har rätt i alla punkter själv!

- **Är inte huskyrkan samma sak som cellgruppen?** Cellgruppskonceptet är hjulmetoden och huskyrkan är vinstockmetoden (se kapitel 8). En cellgrupp ses som en del av en annan kyrkas utåtriktade verksamhet medan en husförsamling är en församling i sig själv och fungerar som en församling, som kan göra allt det som kyrkor gör, inklusive dop, nattvard, vigsel, begravning o.s.v.

Kyrkan i Ditt Hus

En återgång till enkelheten

av Robert Fitts

REKOMMENDATIONER

"Här är ett utmärkt verktyg för dem som är intresserade av att starta församlingar som en grundläggande byggsten för att nå världens onådda folk."

Dr Ralph Winter, grundare och ordförande för U.S. Center for World Mission.

"Bob Fitts Sr. är en man med en passion för att fylla världen med lokala kyrkor. Denna iver kommer tydligt fram som ett uppdrag i hans bok Saturation Church Planting. Församlingsplantering är en viktig strategi då det gäller utveckling av lärjungaskap, vilket är något som desperat behövs just nu när miljontals människor vänder sig till Kristus i Asien, Afrika, Latinamerika och Östeuropa."

Loren Cunningham, grundare och ordförande för Youth With A Mission.

"Alla kommer inte att vara redo för de radikala förändringar som Fitts föreslår, men alla som är intresserade av att fullfölja det stora uppdraget i vår tid bör bekanta sig med hans material. Fitts säger att han är fast övertygad om att det inom de närmaste tio åren kommer att finnas en husförsamlingsrörelse i

full gång i varje land på jorden. Om han har rätt kan det mycket väl vara så att den huskyrkorörelse som fick den tidiga kyrkan att sprida sig över hela den romerska världen under det första århundradet kommer att se ut som den rörelse som slutligen fullbordar det stora uppdraget.”

Dr James H. Montgomery, grundare och ordförande för DAWN Ministries.

”Robert Fitts är en av ett växande antal röster som Gud använder idag när det gäller huskyrkor. Han har varit ”en man i förberedelse” under många år. Denna bok ger en övertygande presentation av det enkla bibliska synsättet på kyrkans liv. Vi kan se det stora uppdraget fullbordas snabbt om vi följer detta synsätt på kyrkans liv. Må Gud använda denna bok över hela världen för att väcka sitt folk till sin plan för sin kyrka.

Nate Krupp, författare och kyrkogrundare.

INLEDNING

Sommaren 1969 talade Herren till mig och jag började be honom om lärjungar i varje nation. Fyra år tidigare hade han lagt på mitt hjärta att be för nationerna med namn och gett mig löftet i Psaltaren 2:8: "Be mig, så skall jag ge dig nationerna till arv och jordens yttersta delar till din egendom."

Från den tiden var det en glädje att be och tro att Herren skulle göra något som skulle göra det möjligt för mig att nå nationerna för honom. Min plan vid den tiden var att föröka antalet lärjungar genom att koncentrera mig på en person och sedan lära honom att göra detsamma, så att vi med tiden skulle se lärjungar i varje nation genom förökning genom bön, tro och tålmod. Med det i åtanke började jag be mer intensivt. När jag genom åren arbetat med denna vision i sikte har Herren uppenbarat att det bästa sättet att göra individer till lärjungar är att mångdubbla kyrkor, små grupper av lärjungar.

Jag tror uppriktigt att det var som svar på denna bön som Herren började förändra våra liv och våra omständigheter, så att vi gick igenom en mycket lång och svår förberedelseperiod. Med åren blev jag frestad att lägga visionen åt sidan som en vild dröm fylld av personlig ambition som inte alls kom från Herren. Men på något sätt kunde jag inte låta den dö inom mig.

En lugn eftermiddag hösten 1990 knäböjde jag i mitt sovrum i staden Riverside i Kalifornien. Under denna bönestund läste jag tidningen *Mission Frontiers*, en tidskrift som ges ut av *United States Center For World Mission*, grundat av Dr. Ralph Win-

ter. Artikeln jag läste handlade om en mäktig rörelse av Gud i Kina, och jag stötte hela tiden på uttrycket "husförsamlingsrörelsen". Plötsligt exploderade en uppenbarelse i min ande. Jag kan nästan säga att jag kände det fysiskt! "HUSKYRKOR!!!!" Jag skrek inte, men min ande gjorde det. "Huskyrkor! JA!! Det är det! Jag kan grunda huskyrkor! Prisa Herren! Jag vet att jag kan starta kyrkor i hus!" Min entusiasm kände inga gränser. Mitt självförtroende steg i höjden!

Andligt sett hade jag vandrat genom en lång torr öken. Jag hade lagt ner allt. Jag hade berövats min tjänst, mitt hus, mitt flygplan, min hälsa, till och med hoppet höll på att dö inom mig. Jag kände att jag på något sätt inte hade svarat Herren på rätt sätt under alla dessa år och att jag aldrig skulle få se uppfyllelsen av visionen om lärjungar i alla nationer. Men sedan introducerades jag för den enkla lilla idén om husförsamlingar genom det som hände i Kina. En ny vision började växa fram inom mig. Jag reste mig från mina knän och började gå, tänka, be och planera. "Nu vet jag att jag kan grunda församlingar! Jag kan grunda många församlingar!" Min ande steg. Min tro växte återigen. I mer än tjugo år hade jag specialiserat mig på husgrupper. Under fem av dessa år hade jag hjälpt till att bilda hundratals husgrupper för evangelisation bland barn. I fyra år hade jag själv varit pastor i en husförsamling och jag kände till de många fördelarna med Kyrkan i Huset. Nu kände jag mig säker på att jag kunde hjälpa till att grunda hundratals, kanske till och med tusentals husförsamlingar och se människor utbildas till pastorer för dessa små församlingar.

I årtal hade jag vetat att kyrkans snabbaste tillväxt ägde rum under de första två århundradena av den kristna rörelsen. Nu läste jag om den fenomenala tillväxt som ägde rum i Kina, och det var en *Huskyrkorörelse*.

När dessa två tankar möttes i mitt sinne, inträffade explosionen. Jag kunde inte undgå den uppenbara slutsatsen: den

mest dramatiska kyrkotillväxten i historien, både i antiken och i modern tid, ägde rum där det inte fanns några kyrkobyggnader.

Inte långt efter detta gjorde jag en studie i Nya testamentet om Kyrkan i Huset och skrev en åtta sidor lång uppsats med titeln *The Case For House Churches* (Argumenten för huskyrkor). Jag började dela den med andra och upptäckte att folk var intresserade. På vissa ställen var intresset **brinnande!** Jag åkte till Mexiko inte långt efter att jag skrivit den och den översattes till spanska.

När Herren öppnade min förståelse för vad som stod i Nya testamentet och kyrkohistorien om "kyrkan som samlas i huset ..." och när jag fick mer och mer kontakt med andra som hade upptäckt visionen om den enkla kyrkan, utökade jag den åtta sidor långa uppsatsen och kallade den Saturation Church Planting (Genomsyrad kyrkoplantering). Den hamnade i händerna på olika kyrkoledare och under en period av fyra år skickades den ut till cirka 40 länder. Jag började få brev från kyrkoledare i många länder som bad om mer information om The Church That Meets in the House. Det följande är mitt försök att dela med mig av vad Herren har lärt oss under de senaste åren om att gå tillbaka till den **enkla kyrkan**.

På de följande sidorna har jag försökt att hålla mig till det kloka rådet från Dr. John Amstutz, en gammal vän och en ledande missionsstrateg och lärare för Kristi kropp. För flera månader sedan skickade jag honom en kopia av dokumentet *The Case For House Churches*, och han skrev en värdefull kommentar till det. Jag har tagit med den som förord till detta dokument.

FÖRORD

(Rekommendationsbrev)

Käre broder Bob!

Din artikel om husförsamlingar var utmärkt. Den återspeglar vad många av oss har trott i årtal, nämligen att spridningen av evangeliet till alla nationer kräver en enkel, oändligt reproducerbar form av församlingsplantering, av det slag som finns i själva Skriften, liksom i länder som inte tillåter öppen gudstjänst och vittnesbörd, såsom Kina, Burma och Nepal.

Inom vårt samfund är det huskyrkorörelsen som växer snabbast i länder med begränsad tillgång till frihet. Detta gäller i Sri Lanka, Nepal, Pakistan och Burma. I andra länder där det finns en viss frihet uppmuntras också husförsamlingar som det snabbaste sättet att få igång en verklig rörelse. Den största utmaningen när det gäller att öppna sinnena för husförsamlingar finns i länder där evangeliet har funnits i många år, som länderna i Europa och Latinamerika. Asien har visat sig vara det lättaste området att uppmuntra till husförsamlingar.

Bob, jag vill råda dig att på ett klokt och känsligt sätt uppmuntra husförsamlingar var du än befinner dig, särskilt i tredje världens länder. Hjälpt också människor att förhålla sig ödmjuka i denna fråga, så att de inte ser ner på troende som har och tror på byggnader. Det stora behovet idag är enhet i Kristi kropp. Vi behöver verkligen inte splittras över byggnader. Hjälpt därför människor att kärleksfullt ge utrymme för olika

metoder, och det är verkligen det vi talar om. Det viktiga är att vi sprider evangeliet till hela världen så snabbt och effektivt som möjligt. I vissa fall kan byggnader behövas, i många andra fall fungerar husförsamlingar, och på en del platser kanske båda behövs. Om uppfyllandet av det stora uppdraget är vårt mål, låt oss då använda alla legitima medel som finns tillgängliga för att få jobbet gjort. Jag tror att det inte finns något effektivare sätt än att plantera nya församlingar för att uppnå detta mål, och husförsamlingar är ett av de mest effektiva sätten att plantera församlingar.

I Jesu bojor

John Amstutz

KAPITEL ETT

MISSION

KYRKAN SOM SAMLAS I CHARLES OCH LINDAS HUS är en gemenskapskyrka som samlas på 1492 Palmyrita i Riverside, Kalifornien, klockan 19 varje tisdag. Vi har öppna möten där alla kan delta. Vi sjunger lovsånger till Jesus och strävar efter att bygga upp varandra i kärlek. Alla är viktiga. Vi läser Bibeln tillsammans och diskuterar den på ett informellt sätt. Alla som vill är välkomna att delta i läsningen och diskussionen. Allt görs för att uppmuntra varandra.

I gruppen ber vi för varandra, för andra kyrkor, för familjer, släktingar, vänner och grannar; vi ber för vår president och vårt land. Vi tjänar varandra genom bön, profetiska ord, Andens gåvor och genom materiell hjälp när Herren leder oss. Vi äter ofta måltider tillsammans och firar Herrens måltid.

Det finns ingen medlemslista. De som tillhör Herren är alla medlemmar med varandra. Alla strävar efter att följa aposteln Paulus instruktioner i 1 Kor. 14:26 om hur man ska samlas... "När ni samlas har någon en psalm, någon ett ord till undervisning, en uppenbarelse, ett tungomål eller en tolkning. Allt detta måste ske för att styrka församlingen."

Vi tror att Guds försörjning för kyrkans ledarskap sker genom självförsörjande personer som utbildats i den lokala församlingen som tjänande ledare. Vi älskar varandra, vi är fullt ansvariga inför varandra, hjälper varandra och är villiga att offra våra liv för varandra.

Kyrkan är ett folk och inte en byggnad, en organisation, ett företag eller en institution. Vi är Guds folk genom tron på Herren Jesus Kristus som dog på korset för att sona våra synder.

När vi blir för många för den plats vi har, är vår plan att starta en ny kyrka i ett annat hus. Kyrkan som samlas hos Charles och Linda var "född gravid". Den föddes med en vision om att ge upphov till en ny kyrka. Vi förväntar oss att varje kyrka som föds ur denna också kommer att vara "född gravid"!

Vi har en djup längtan att se Kristi brud växa i renhet och effektivitet. Vi gör inga anspråk på perfektion, men vi lär oss och delar med oss av det vi lär oss, och vi ställer några svåra frågor. Vi behöver era böner och era vänliga synpunkter när vi följer vår Herre Jesus Kristus ledning.

Vi strävar efter att ha relationer med hela Kristi kropp inom vår ort och inte bara med dem som deltar i vår gemenskap. Eftersom vi alla är lemmar som tillhör varandra uppmuntrar vi alla som kommer till denna sammankomst att delta i andra möten i Kristi kropp efter den Helige Andes ledning. Vi underordnar oss andlig auktoritet varhelst den korsar vår väg. Vi tror inte på "selektivt underordnande", som i huvudsak innebär "jag underordnar mig denna grupp eller denna ledare, men ingen annan".

Alla verser om "varandra" i Paulus skrifter riktade sig till hela stadens församling och inte till en lokal grupp, därför underordnar vi oss alla heliga och alla äldste inom hela stadens församling. Vi är ansvariga inför Gud och varandra för att fullgöra alla våra åtaganden när det gäller tjänst inom Kristi kropp.

Saturation Church Planting är en vision om att bilda församlingar överallt i syfte att fullfölja det stora uppdraget genom evangelisation, lärjungaskap och världsmission. Husförsamlingen är ett effektivt verktyg för att evangelisera och under-

visa staden och ett medel för att nå ut till alla nationer. Vi inbjuder dig att "komma och hjälpa oss!"

KAPITEL TVÅ

ARGUMENT FÖR HUSKYRKOR

”Hälsa Priscilla och Aquila, mina medarbetare i Kristus Jesus. Hälsa också församlingen som samlas i deras hus.” (Romarbrevet 16:3)

”Församlingarna i provinsen Asien hälsar er. Akvila och Priscilla hälsar er hjärtligt i Herren, liksom församlingen som samlas i deras hus.” (1 Kor 16:19)

”Hälsa bröderna i Laodicea, Nymfa och församlingen i hennes hus.” (Kol 4:15)

”Till Filemon, vår käre vän, och till församlingen som samlas i ditt hem.” (Filemon 1-2)

Av ovanstående skriftställen framgår det tydligt att den tidiga kyrkan samlades i hemmen. De hade inga kyrkobyggnader. Sådana byggnader uppstod inte förrän år 232 e.Kr. På den tiden kallades de inte för ”husförsamlingar”. De var ”kyrkan” som samlades i någons hem. Det är anmärkningsvärt att den mest explosiva perioden av kyrkans tillväxt i historien, fram till nyligen, ägde rum under dessa tidiga år.

Just nu pågår dock en aldrig tidigare skådad rörelse i Kina som till och med överträffar den tidiga kyrkans tillväxt, och denna oöverträffade väckelse är en husförsamlingsrörelse. Följande är hämtat från Caleb Report i januari/februari-numret 1990 av MINISTRIES MAGAZINE. Rapporten är skriven av

Loren Cunningham, grundare och ordförande för YOUTH WITH A MISSION:

”Enligt *U.S. Center For World Mission* kommer mer än 22 000 kineser till Kristus varje dag. Det motsvarar sju dagars pingst var 24:e timme, och det händer just nu. Denna explosion av ny tro kommer främst från Kinas landsbygdssamhällen, där 80 % av Kinas befolkning bor. När jag var i Hongkong för inte så länge sedan berättade Jonathan Chao, grundare av *Chinese Church Research Center*, för mig hur den kinesiska väckelsen sprids av unga människor, främst i åldern 15 till 19 år. Tonåringarna åker till byar och delar evangeliet där det aldrig tidigare har hörts. När de omvända organiseras i små grupper kallar tonåringarna på de ”äldre” (troende i tjugoförårsåldern) för att komma och undervisa den nybildade hemkyrkan, medan de yngre kristna fortsätter att nå nästa by. Kinesiska pastorer och lärare har inga ekonomiska hinder för att sprida det kristna budskapet: de bor hos bönderna i varje nytt område och bygger inga byggnader. De har mycket lite och behöver mycket lite. På detta enkla sätt sprider sig det glada budskapet över Kinas fält och berg.

Den explosiva tillväxt som nu sker i Kina och den som präglade den tidiga kyrkan i Apostlagärningarna hade något gemensamt: båda var husförsamlingsrörelser. Samma typ av tillväxt ses idag i andra länder där kyrkobyggnader inte är tillåtna, som vi såg i John Amstutz brev.

Principen, enkelt uttryckt, är att kyrkans tillväxt i ett visst område står i direkt proportion till antalet hinder som vi tillåter att stoppa etableringen av nya kyrkor. Från min erfarenhet av både att etablera och vara pastor i huskyrkor ser jag några tydliga fördelar med detta tillvägagångssätt för kyrkoetablering och kyrkomultiplikation.

DET ÄR LÄTT ATT STARTA EN HUSKYRKA

För att starta en huskyrka behöver du inte köpa en fastighet eller bygga en byggnad. Du behöver inte predikstol, kyrkbänkar, psalmböcker eller piano. Du kan klara dig utan dopkapell, söndagsskola och ungdomspräst. Du behöver inte tillhöra något kyrkosamfund, vara registrerad, träffas på söndagar, ha ett kyrkblad eller träffas på samma plats varje vecka.

Du behöver inte ha en skylt med namnet på din kyrka. Den behöver inte ha något namn. Du behöver faktiskt inte ens kalla den för "kyrka" så länge du vet att det är "församlingen, som är Hans kropp". Inget av ovanstående är dåligt eller fel, men det är inte heller nödvändigt. Aposteln Paulus använde inget av ovanstående i sin församlingsplanteringsverksamhet. Vi har lämnat det enkla i Nya testamentet och lagt till så många extra saker, som egentligen inte är nödvändiga, så att det har blivit allt svårare att starta en ny kyrka.

Ray Williams, en nära personlig vän, har varit missionär i Mexiko i över 30 år och har varit verksam i att starta ett stort antal kyrkor, ur vilka hundratals fler har fötts. Han berättade nyligen för mig att han en gång startade en kyrka i ett vetefält. Den kyrkan har vuxit, och ur den har en mängd andra kyrkor vuxit fram, var och en med en vision om att grunda nya kyrkor. Vi gör det för komplicerat. Gud kallar oss tillbaka till enkelhet och lätthet till att föröka oss.

EN HUSKYRKA ÄR AVSLAPPNAD OCH INFORMELL

För flera år sedan tog jag med min familj till en kyrka där pastorn var en framstående bibellärare. Jag älskade församlingen och ville fortsätta att gå dit, men klädkoden var helt utom räckhåll för oss. Vissa människor kommer inte till våra kyrkor idag eftersom vi har satt för höga krav på klädseln och gjort kyrkan till en "formell" tillställning. Många som inte går till en formell kyrka går till en huskyrka. Den är mer avslappnad med en informell, familjär atmosfär.

I sin bok UNDERSTANDING CHURCH GROWTH (Förstå församlingstillväxt) listar Dr Donald McGavran åtta nycklar till församlingstillväxt i städer. Den allra första ger oss hans bedömning av värdet och vikten av att grunda och multiplicera huskyrkor. Han säger:

”De åtta nycklarna jag ska nämna är inte bara gissningar. De beskriver principer som församlingstillväxtforskare är överens om.

För det första: lägg tonvikten på husförsamlingar. När kyrkan börjar växa i städer bland icke-kristna måste varje församling snart hitta en plats att samlas på. Församlingen bör samlas i en så naturlig miljö som möjligt, dit icke-kristna lätt kan komma och där de omvända själva kan leda gudstjänsterna. Att skaffa en plats att samlas på bör inte utgöra en ekonomisk börda för den lilla församlingen. Husförsamlingen uppfyller alla dessa krav på ett idealiskt sätt. Husförsamlingar bör alltid övervägas, både för initial etablering och för kommande expansion.”

HUSKYRKOR ÄR EVANGELISERANDE VERKTYG

Dr Peter Wagner, som av många anses vara den främsta auktoriteten på kyrkotillväxt idag, säger: ”Den bästa metoden under himlen för evangelisation är att grunda kyrkor. Det har aldrig funnits en bättre metod och det kommer aldrig att finnas någon.”

SATURATION CHURCH PLANTING (Genomsyrad församlingsplantering) är den vision som nu antas av missionsledare över hela världen.

En kyrka som förökar sig genom delning kommer att uppleva tillväxt. En kyrka som bara fokuserar på tillväxt tenderar att fastna och stagnera. Vårt mål har alltför ofta varit att försöka skapa en mycket stor församling snarare än att starta nya församlingar.

Vi vill inte påstå att Gud aldrig skulle leda någon att bygga en mycket stor församling, men Kristi kropp i vilken stad som helst kommer att växa mycket snabbare genom att öka antalet församlingar än genom att försöka bygga några få superkyrkor. Vi prisar Gud för superkyrkorna. Vi ber för dem, vi tjänar i dem, vi välsignar dem. Det är inte "vi och de". Det är VI! Hela Kristi kropp tillhör oss alla och vi tillhör varandra!

HUSKYRKOR UNDERLÄTTAR UTBILDNINGEN AV PASTORER OCH LEDARE

Det har länge varit känt bland pedagoger att den bästa utbildningsmetoden fortfarande är lärlingsmetoden, som är "en-till-en, praktisk utbildning", såsom en smed, rörmokare eller advokat skulle ha utbildats för hundra år sedan. De lärde sig genom att observera och göra, samtidigt som de var ansvariga inför en mästare i yrket. Detta var Jesu metod. Hans lärjungar lärde sig genom att titta, lyssna och göra medan de levde sina liv med mästaren själv. Huskyrkor gör det möjligt för oss att utbilda pastorer genom att de faktiskt utför pastorarbetet under överinseende av en mer erfaren pastor.

De kommer att växa i takt med att kyrkan växer under deras ledarskap. Vissa kommer att vara pastorer för mer än en huskyrka, eftersom de inte alla samlas på söndag morgon.

HUSKYRKOR HJÄLPER TILL ATT SKAPA RELATIONER

I en liten husförsamling är det mer troligt att de som är blyga kommer att hitta sin identitet inom Kristi kropp. I vår husförsamling åt vi vanligtvis lunch tillsammans på söndagar. Varje familj deltog i att laga och servera maten. Det är mycket lätt att knyta relationer i sådana "hushållssituationer".

HUSKYRKOR ÄR EKONOMISKA

En huskyrka kan kanalisera nästan alla sina finanser till mission och välgörenhetsarbete. Några av våra huskyrkor i Texas gav 93 % av sina offergåvor till lokal välgörenhet och utländsk mission. Det kan förekomma några mindre utgifter, men eftersom mötena hålls i hus undviks alla byggkostnader.

Möten kan hållas på andra dagar eller kvällar än söndagar. Ingenting i Nya testamentet säger att söndagen är tiden för kyrkan. Faktum är att mönstret i Apostlagärningarna är att de träffades dagligen. Veckans första dag nämns sällan alls och betonas aldrig som en speciell dag avsatt för gudstjänst. Aposteln Paulus avrådde från en "speciell dag"-mentalitet i sina skrifter. "Ni håller särskilda dagar, månader, tider och år. Jag fruktar för er, att jag på något sätt har slösat bort mina ansträngningar på er." (Galaterbrevet 4:10-11).

Naturligtvis kommer många av dessa husförsamlingar att leddas av pastorer under utbildning som har vanliga jobb och som leder en husförsamling när tiden tillåter. Liksom att de som ägnar sig åt arbetet på heltid bör hedras med en inkomst de kan leva på, är det också sant att de pastorer som tjänar på deltid också bör hedras genom kärleksgåvor och viss ersättning från tionde och offergåvor för att kompensera utgifter och uppmuntra dem i deras arbete i tjänsten. "Arbetaren är värd sin lön." (oavsett om det är deltid eller heltid) Å andra sidan bör man inte vänta tills de kan frigöra sig från ett heltidsarbete innan de börjar tjäna som pastorer. Aposteln Paulus arbetade ofta med sina händer, inte bara för att tillgodose sina egna behov, utan också behoven hos dem som reste med honom.

"Ni vet själva att dessa mina händer har försörjt mig och mina följeslagare. I allt jag gjorde visade jag er att vi genom sådant hårt arbete måste hjälpa de svaga och minnas de ord som

Herren Jesus själv sa: 'Det är mer välsignat att ge än att ta emot''

HUSKYRKOR KAN LÖSA PROBLEMET MED TILLVÄXT

Vissa av våra församlingar har vuxit så mycket att de måste bygga större lokaler, hyra mer utrymme eller ha två gudstjänster. Detta är vad vi kallar ett "lyckligt problem". Det finns också en lycklig lösning: Börja utbilda pastorer genom att tilldela dem ett område i staden och skicka ut två eller tre familjer för att starta en husförsamling i det området. Det mest livgivande en församling kan göra är att få barn. Jag har sett kyrkor dö på grund av en anda av ägandebegär hos ledarna. Gud kommer att välsigna de människor som ständigt ger bort allt som Gud ger dem. Jesus sa: "Ge, så skall ni få." En givande kyrka är en växande kyrka.

Michael Green, rektor för St. John's College i Nottingham, England, talade 1974 vid den internationella kongressen om världsevangelisation i Lausanne, Schweiz, om metoder och strategier i den tidiga kyrkans evangelisation. Han sa:

"I den tidiga kyrkan var byggnader oviktiga; de hade inga under den period då de gjorde sina största framsteg. Idag verkar de vara oerhört viktiga för många kristna; deras underhåll slukar medlemmarnas pengar och intresse, försätter dem ofta i skuld och isolerar dem från dem som inte går i kyrkan. Till och med ordets betydelse har förändrats. "Kyrka" betyder inte längre en samling människor, som det gjorde på den tid då Nya testamentet skrevs. Numera betyder det en byggnad."

De snabbast växande rörelserna i historien har alltid varit de som inte har fastnat i tunga organisationsstrukturer utan som har fokuserat på det väsentliga utan att vackla.

KAPITEL TRE

HUSKYRKAN I NYA TESTAMENTET

Nedanstående bibelställen visar att vanliga, alldagliga bostäder användes för att sprida evangeliet och undervisa nyomvända både under Jesu livstid och under den nytestamentliga kyrkans expansion i Apostlagärningarna.

Ett hus där Jesus dyrkas

”När de kom till huset såg de barnet med sin mor Maria, och de böjde sig ner och tillbad honom. Sedan öppnade de sina skattkistor och gav honom gåvor av guld, rökelse och myrra.” (Matt. 2:11)

Den allra första gången en grupp samlades för att tillbe Jesus och ge honom gåvor var i ett hus, Maria och Josefs hus.

Petrus hus används för ett helande möte

”När Jesus kom in i Petrus hus såg han Petrus svärmor ligga i sängen med feber. Han rörde vid hennes hand, och febern lämnade henne, och hon reste sig upp och började betjäna honom. När kvällen kom fördes många som var besatta av demoner till honom, och han drev ut andarna och helade alla deras sjuka.” (Matt. 8:14-16)

I början av sin tjänst använde Jesus Petrus hus för att hålla predikningar, helande- och befrielsemöten.

Den första nattvardsgudstjänsten hålls i ett hus

Under den sista veckan av sin tjänst sa Jesus till sina lärjungar: "Gå in i staden till en viss man och säg till honom: 'Mästaren säger: Min tid är nära. Jag vill fira påsk med mina lärjungar i ditt hus'" (Matt. 26:18).

Vår Herre kunde ha valt att fira den första nattvarden med sina lärjungar i en synagoga, i templet eller på någon annan plats av religiös betydelse, men han valde att fira den i ett vanligt hus. På så sätt satte han sin stämpel på den vanliga bostaden som en helig och helgad plats, värdig de mest högtidliga gudstjänsterna.

Jesus predikade för folkmassor som samlats i hus

"Några dagar senare återvände han till Kapernaum, och nyheten om hans ankomst spred sig snabbt över staden. Snart var huset där han bodde så fullt av besökare att det inte fanns plats för en enda person till, inte ens utanför dörren. Och han predikade för dem." (Markus 2:1)

Det vi gör i våra kyrkobyggnader idag gjorde Jesus i hus, utomhus och i tempelgården under sina tre år av offentlig tjänst.

Pingsten kom till en husförsamling

"När pingstdagen kom var de alla samlade på ett ställe. Plötsligt kom ett ljud som av en kraftig vind från himlen och fyllde hela huset där de satt." (Apostlagärningarna 2:1-2)

Många av oss har aldrig tänkt på hur många grundläggande händelser som ägde rum i någons hus. Den första gudstjänsten hölls i ett hus. Den första nattvarden hölls i ett hus. Jesus predikade och helade de sjuka i ett hus. Evangeliet predikades först för hedningarna i Cornelius hus. Den helige Andens utgjutande på pingstdagen skedde i ett hus. Och de första församlingarna som aposteln Paulus startade var alla i hus.

Under århundradenas lopp har vi förlorat enkelhetens dynamik och lagt till saker som har bromsat kyrkans framsteg i alla nationer.

På gatorna och i husen

”De tillbad tillsammans regelbundet i templet varje dag, träffades i små grupper i hemmen för nattvarden och delade sina måltider med stor glädje och tacksamhet...” (Apg 2:46)

Den tidiga kyrkan samlades inte bara i små grupper i hemmen utan också i större sammankomster på offentliga platser. Kyrkans snabbaste tillväxt, både förr och nu, har skett när kyrkan inte använt formella mötesplatser utan varit flexibel, rörlig och stridbar.

Saul, förföljaren, attackerar huskyrkorna

”Men Saul började härja i församlingen, gick från hus till hus och släpade bort män och kvinnor och satte dem i fängelse.” (Apostlagärningarna 8:3)

Vart gick Saul från Tarsus för att hitta ”dem som följde vägen” för att släpa dem i fängelse och till döden? Han fann dem när de samlades i sina hus. Senare skulle han själv grunda kyrkor i hus under sina missionsresor.

En bedjande husförsamling befriar Petrus från fängelset

”Dag efter dag, i tempelgården och från hus till hus, slutade de aldrig att undervisa och förkunna nyheten att Jesus är Kristus.” (Apostlagärningarna 5:42)

De samlades inte i själva templet, utan på tempelområdet eller i närheten av templet där folket samlades. Det var ett möte under bar himmel. I THE HISTORY OF CHRISTIANITY av Lion står det att:

”Kristna hade inga speciella byggnader utan samlades i privata hus. Justin Martyr (100–165 e.Kr.) tillfrågades av Rusticus

the Perfect: 'Var samlas ni?' Justin svarade: 'Där var och en väljer och kan, eller tror du att vi alla samlas på samma plats? Nej, för de kristnas Gud är inte begränsad av plats.'"

I sin bok CELLS FOR LIFE skriver Ron Trudinger:

"De inledde praxis att samlas dagligen i templet och bryta bröd från hus till hus: denna term kan också översättas med: "I olika privata hem." Synagogor användes under en tid, men som vi ser i Apostlagärningarna 19 dröjde det inte länge förrän många av dessa stängdes för kristna.

Men vi fortsätter att hitta betydande hänvisningar i Apostlagärningarna och breven till kyrkor i hemmen."

Husförsamlingen som öppnade evangeliet för nationerna

"Nästa dag anlände Petrus till Caesarea. Cornelius väntade på dem och hade samlat sina släktingar och nära vänner. När Petrus kom in i huset mötte Cornelius honom och föll ned för hans fötter i vördnad. Petrus gick in och fann en stor folksamling." (Apostlagärningarna 10:24-27)

Detta är ett bra exempel på hur man startar en husförsamling. Någon som hungrar efter Gud sammankallar ett antal av sina familjemedlemmar och vänner och ber sedan Guds man att komma och dela Guds ord. Så enkelt!

Detta möte i Cornelius hus var historiskt. Det var genombrottet som övertygade de judiska troende om att det glada budskapet var till för alla nationer i världen och inte bara för judarna.

Lydias hus var Europas första kyrka.

"När Paulus och Silas kom ut ur fängelset gick de till Lydias hus, där de träffade bröderna och uppmuntrade dem..." (Apg 16:40)

Kyrkan i Filippi bildades i Lydias hus. Vi får inte veta hur kyrkan växte, men när gruppen inte längre fick plats i Lydias hus bildade de troligen en annan grupp någonstans i staden och fortsatte att dela sig och föröka sig. Kyrkans historia stöder denna slutsats.

Paulus hyrda hus

”I två hela år bodde Paulus i sitt eget hyrda hus och tog emot alla som kom för att träffa honom. Han predikade frimodigt och utan hinder om Guds rike och undervisade om Herren Jesus Kristus.” (Apostlagärningarna 28:30-31)

Dessa sista ord i Apostlagärningarna avslöjar att Paulus inte bara använde andras hem för att förkunna evangeliet, utan att han också använde sitt eget hyrda hus för att sprida det glada budskapet om Guds kärlek.

Den snabbast växande rörelsen i världen idag, den kristna rörelsen, började i hemmen. Den hade sin största tillväxt när den fortfarande var en flexibel, enkel, rörlig och relationsorienterad rörelse.

Från skugga till verklighet

Alla förebilder och skuggbilder i Gamla testamentet uppfyllades fullständigt i Kristus. Vi behöver inte längre tabernaklet, inte heller kläderna, templet, möblerna eller något annat liknande. ”Kristus är allt och i allt. Vi är fullkomliga i honom.” Vi behöver inte längre någon ”helig plats”, eller ett rökelsealtare, eller ett tvättfat, eller skådebröd, eller urim, eller tumim. Vi behöver inte skuggorna, för vi har verkligheten. HANS NAMN ÄR JESUS.

En kvinna sade till Jesus: ”Herre, våra fäder tillbad på berget, men ni judar hävdar att den plats där vi måste tillbe är i Jerusalem.” Jesus förkunnade: ”Tro mig, kvinna, en tid kommer då ni inte kommer att tillbe Fadern varken på detta berg eller i Jerusalem. Ni samariter dyrkar det ni inte känner, vi dyrkar

det vi känner, för frälsningen kommer från judarna. Men en tid kommer, och den är redan här, då de sanna tillbedjarna ska tillbe Fadern i ande och sanning, för det är sådana tillbedjare som Fadern söker. Gud är ande, och hans tillbedjare måste tillbe i ande och sanning.” (Johannes 4:20-24)

Jesus gjorde det klart att tiden var kommen och att Jerusalem inte var mer heligt än Samarien, för HAN HADE KOMMIT och med sin ankomst hade han för alltid gjort slut på idén om heliga platser, eftersom han själv hade uppfyllt alla förebilder och skuggbilder i Gamla testamentet.

Låt oss glädjas och prisa Herren för att vi har befriats från allt slaveri och all legalism när det gäller en plats där vi ska tillbe Gud! Vi är fria att tillbe honom ensamma eller tillsammans, när som helst på dygnet, på vilken plats vi än väljer!

KAPITEL FYRA

VAD ÄR EN KYRKA?

Det ursprungliga ordet på grekiska, ekklesia, består av två ord: ek, som betyder "ur", och kalleo, som betyder "jag kallar". Betydelsen av kyrka enligt det ursprungliga ordet är "jag kallar ut från". När Jesus sa: "Jag ska bygga min kyrka", menade han "Jag kommer att kalla mitt folk ut ur världen och de kommer att samlas i mitt namn, och helvetets portar ska inte kunna motstå dem." Detta innebär att det folk han kallar kommer att samlas som en armé för att erövra världen åt honom och att fienden inte kommer att kunna stoppa deras framfart. Denna oövervinnliga armé kommer att motiveras av Guds kärlek i sina hjärtan och ett budskap om kärlek och förlåtelse på sina läppar.

Egentligen har ekklesia två betydelser: att bli kallad och att samlas. Vi kan inte uppleva kyrkan förrän vi samlas. Min fru och jag är ett även när vi är åtskilda från varandra av många mil. Men vi upplever inte de fulla fördelarna och välsignelserna av vårt äktenskap förrän vi är tillsammans. Ändå utgör du och alla andra troende i din stad kyrkan i den staden, även när ni inte är samlade. Men vi kan inte ta emot kyrkans fördelar och välsignelser förrän vi kommer tillsammans. Detta betyder naturligtvis inte att vi alla måste vara på samma plats samtidigt. Det kommer förmodligen aldrig att hända i någon stad.

INTE ETT RELIGIÖST ORD

Jag blev förvånad och glad när jag nyligen upptäckte att ordet "ekkllesia" i Nya testamentet inte alls var ett religiöst ord. Jag läste igenom det nittonde kapitlet i Apostlagärningarna där aposteln Paulus hotades av en arg folkmassa som ville döda honom. Författaren använder flera olika ord för att beskriva denna folkmassa: "hela staden", "folket", "folkmassan", och tre gånger använder han ordet "församling".

"Församlingen var i uppror; några ropade en sak, andra en annan. De flesta visste inte ens varför de var där ... Stadskamreren lugnade folkmassan och sade: 'Män från Efesos ... om Demetrius och hans hantverksskamrater har något att klaga på mot någon, så finns det domstolar och ståthållare ... Om ni har något mer att ta upp, måste det avgöras i en laglig församling ... Efter att ha sagt detta upplöste han församlingen. (Se Apostlagärningarna 19:28-41)

Det anmärkningsvärda med ovanstående passage är att ordet församling i originalspråket är ekkllesia, vilket är det ord vi alltid översätter med "kyrka/församling" (I de flesta svenska biblar är ekkllesia översatt med "församling"). Jesus använde alltså ett vanligt ord när han sa: "Jag ska bygga min kyrka." Det var inte ett religiöst ord. Det betydde helt enkelt en utvald grupp, eller folkmassa, eller gemenskap, eller församling. Vi kan alltså använda ordet kyrka/församling när det förmedlar det vi vill säga, men vi kan också använda ordet gemenskap, eller sammankomst, eller bröder, eller heliga, eller lärjungar. Det betyder helt enkelt en grupp människor.

"MÄNNISKOR SOM RÖR SIG TILLSAMMANS"

John Dawson skriver i sin bok TAKING OUR CITIES FOR GOD

"Det finns ingen absolut modell för hur en lokal kyrka ska vara. Jag tillbringade en eftermiddag med över hundra andliga ledare från flera olika samfund. Vi försökte komma fram till

en universell definition av en biblisk lokal kyrka. Man kan tro att det var en lätt uppgift, men om man tänker på alla kulturer och omständigheter som finns bland människor på jorden och undersöker mångfalden av modeller i Bibeln, börjar man förstå vår frustration. Efter många timmars diskussioner hade vi tagit fram många bra modeller, men ingen absolut definition utöver 'människor som lever tillsammans under Jesu herravälde'."

Jag gillar definitionen, men jag tror verkligen att Herren har gett oss en mycket bra definition av vad en lokal församling är, liksom vad den universella församlingen är. Den finns i Efe-sierbrevet 1:22-23.

"Och Gud lade allt under hans fötter och utsåg honom till huvud över kyrkan, som är hans kropp, fullheten av honom som fyller allt på alla sätt."

I hela Nya testamentet kallas både den lokala församlingen och den universella församlingen för "församlingen". Den lokala församlingen, oavsett hur liten eller stor den är, kallas "församlingen", och hela Kristi världsomspännande kropp kallas också "församlingen". Församlingen är Jesu kropp, oavsett om den är samlad eller utspridd. Detta betyder helt enkelt att där en grupp kristna är samlade, där finns församlingen.

Jag är född och uppvuxen i Texas. Vid jul brukade vi åka ut på landet och hugga vår egen julgran. Det var en julgran från det ögonblick vi huggit ner den och tagit med den hem. Vi satte den sedan i en julgransfot och dekorerade den med en massa små prydnader för att få granen att se ljus och festlig ut, men om vi skakat av alla prydnaderna skulle det fortfarande ha varit en vanlig julgran.

Om Gud skulle skaka bort allt tills det inte fanns något kvar utom en enkel, grundläggande nytestamentlig församling, vad skulle vi då ha kvar? Med andra ord, om jag tar bort alla "ex-

tratillbehör” och det som inte är väsentligt och skär bort alla ”krusiduller” från det jag förstår som församling, vad skulle då finnas kvar? Det är vårt syfte i detta kapitel att svara på den frågan. Men låt oss först undersöka ordet ”parakyrka”.

VAD ÄR PARAKYRKAN?

Nyligen läste jag en bok som försökte förklara kyrkans natur. Under rubriken VAD ÄR KYRKANS FÖRHÅLLANDE TILL ANDRA PARAKYRKLIGA ORGANISATIONER gjorde författaren följande iakttagelse:

”Bibeln är tydlig med att Gud kommer att använda kyrkan som sitt instrument för att fullborda sitt stora syfte. Men eftersom kyrkan inte alltid har varit vad den skulle vara, har många blivit missmodiga när det gäller kyrkans förmåga att tillgodose vissa uppenbara behov. Av denna anledning har omtänksamma och engagerade individer genom åren grundat missionssällskap, barnhem, kristna affärsorganisationer och andra liknande institutioner för att tillgodose dessa akuta behov. Allteftersom Gud fortsätter att återupprätta och stärka sin kyrka kommer behovet av dessa organisationer att minska och kyrkan kommer att tillgodose dessa behov.”

Det är uppenbart i citatet ovan att författaren var övertygad om att ”parakyrkan” inte är kyrkan och att något mindre än kyrkan hade uppstått för att tillgodose vissa behov tills den verkliga kyrkan kunde helas eller väckas till liv för att utföra det arbete den borde göra. Detta är ett exempel på felaktigheten i att tro att om det inte ser ut som en kyrka så är det inte en kyrka. Faktum är att när en ”parakyrka”, en organisation, består av pånyttfödda troende på Jesus som har samlats för att tjäna och tillbe honom, är det inte en ”parakyrka”, det är en kyrka!

KYRKAN ÄR MÄNNISKOR. Den är inte en organisation, institution eller trosriktning. Det skulle vara svårt att hitta en äkta ”parakyrklig” organisation. För om den bestod av kristna

skulle den inte vara en "parakyrka"; den skulle vara KYRKA... GUDS UTKALLADE FOLK! Även om vissa medlemmar inte var pånyttfödda skulle det fortfarande vara en kyrka, för vilken kyrka finns det utan några icke frälsta människor bland sina medlemmar?

För några år sedan hade jag samma uppfattning om parakyrkan. I min undervisningstjänst brukade jag ofta säga: "Om kyrkan gjorde vad den borde göra, skulle vi inte behöva alla dessa parakyrkliga organisationer." Det föll mig aldrig in att dessa "parakyrkliga" människor var Guds folk och att de var precis lika mycket kyrka, under Jesu herravälde, som vi var, även om den byggnad de samlades i inte såg ut som vår.

Vår äldste son har varit medlem i en välkänd "parakyrklig" organisation i många år. De gör ett enastående arbete inom mission och evangelisation och växer som ogräs över hela världen. För några år sedan, när vi diskuterade hans framtid och hans engagemang i just denna organisation, berättade jag att jag hade allvarliga betänkligheter om organisationen eftersom den inte var en kyrka utan en "parakyrklig" organisation. Han ursäktade sig och höll helt med mig om att det han och andra gjorde i den organisationen, även om det var underbart välsignat av Gud, ändå inte var vad Gud ville eftersom det inte skedde genom en kyrka utan genom en parakyrka. (Han var också förvirrad över skillnaden mellan kyrka och parakyrka.)

En dag eller två senare körde jag bil och tänkte på vårt samtal när jag kände att Herren försiktigt frågade mig: "Vad är det som gör en organisation till en kyrka?" När jag försökte svara på den frågan kände jag att Gud gav mig en uppenbarelse. Jag hade aldrig tidigare sett så tydligt som i det ögonblicket att en organisation inte är en kyrka för att den har en viss formad byggnad som människor kallar en kyrka; den är inte en kyrka för att den har blivit vederbörligen certifierad av den federala regeringen som en kyrka; den är inte en kyrka för att den har erkänts av ett konfessionellt huvudkontor som en kyrka; den

är inte en kyrka för att den har regelbundna gudstjänster på söndagsmorgnar och praktiserar dop och nattvard; Den är inte en kyrka för att den samlas regelbundet eller på en viss plats. **Den är en kyrka helt enkelt för att den är Guds utkallade folk som rör sig tillsammans under Jesu herravälde.**

Alfred Kuen skriver i sin bok I WILL BUILD MY CHURCH, utgiven av Moody Press 1971, på sidan 51 under rubriken WHEN IS A LOCAL CHURCH A CHURCH?

”Det är lätt att fastna i perifera frågor och problem. Och det verkar inte finnas något entydigt sätt att definiera en lokal kyrka.

Är det till exempel när man har stadgar och regelbundna möten? Är det när man har döpt troende som regelbundet deltar i nattvarden? Är det när man har kyrkliga ämbetsmän, såsom äldste och diakoner? Måste det finnas många normer för att man ska kunna kalla något för en lokal kyrka? Det innefattar i alla fall inte en viss mognadsgrad, för korintierna var ännu köttsliga, men Paulus kallade dem en kyrka. Vidare verkar det inte nödvändigt att ha andliga ledare innan man kan kalla en grupp troende för en församling, eftersom det tydligt framgår att grupper av troende i Lystra, Ikonium och Antiochia kallades församlingar redan innan äldste hade utsetts (Apg 14:21-22).”

När kan då en grupp troende kallas en församling? Personligen lutar jag åt en enkel definition: en grupp troende kan kallas en församling närhelst den gruppen träffas regelbundet för ömsesidig uppbyggelse.

Jesus sa, i samband med att han talade om kyrkans ordning: ”För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.” (Matt. 18:20). Och det är tydligt vad Tertullianus, en av de tidiga kyrkofäderna, ansåg att Jesus menade, för han

sa: "Där det finns två eller tre troende, även lekmän, där finns en kyrka."

Jim Montgomery skriver i sin bok DAWN 2000-SEVEN MILLION CHURCHES TO GO om frågan: Vad är en kyrka?

"Jag är imponerad av hur en grupp kristna i Kina hanterade denna mycket grundläggande fråga. De sa: 'När det gäller [denna] fråga sa många äldre kristna att de inte kunde förut-säga hur kinesiska kyrkor skulle se ut i framtiden. Så de vände sig till Bibeln för att få svar. De fann i Bibeln att huskyrkan var en legitim kyrka ... Vi fann en bok av Wang Ming-dao [kanske den mest respekterade troende i Kina som satt i fängelse i mer än 20 år] om kyrkans institution. Han hävdade att där det fanns kristna, fanns det en kyrka.

Vi blev glada över detta. Vi antog att även om vår grupp bara bestod av några få personer, så var vi faktiskt en kyrka, och vår ledare var Jesus."

"Där det finns kristna, finns det en kyrka" är en djup definition som kommer från en kyrka som växer snabbt och arbetar under de svåraste omständigheter.

EN FÖRSAMLING AV TROENDE ÄR EN KYRKA

För några månader sedan undervisade jag en liten grupp troende i byn La Rumurosa i gamla Mexiko. Jag förklarade Matteus 18:20: "Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Ett ord i den spanska översättningen av den versen slog mig. Jag hade inte sett det förut. Det lyder: "*Donde hay dos o tres congregados en mi nombre, alli estoy en medio de ellos.*" "Där två eller tre är SAMLADE i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Jag frågade gruppen: "Enligt denna vers, hur många krävs det för att bilda en församling?" Medan jag väntade på deras svar slogs jag av tyngden i det svar som tog form i mitt eget sinne. Två eller tre är allt som krävs för att bilda en församling, och en församling av troende

med Jesus i sin mitt är kyrkan! Inte bara två eller tre personer, utan två eller tre som är kallade i hans namn, eftersom de tillhör honom.

JESUS MITT IBLAND OSS

"Jesus inom oss" är individens upplevelse i sin egen privata vandring med Herren. "Jesus mitt ibland oss" är kyrkans tillstånd. Det är Jesus som vandrar bland oss, rör vid oss, talar till oss genom Andens gåvor som flödar genom medlemmarna i hans kropp, kyrkan. "Jesus mitt ibland oss" är den gemensamma upplevelsen. "Jesus inom oss" är den privata upplevelsen.

När två eller tre pånyttfödda troende samlas i hans namn, är Jesus MITT IBLAND OSS. "Jesus mitt ibland oss" är KYRKAN! Det är en annan upplevelse än "Jesus inom oss". Vi kan inte uppleva "Jesus mitt ibland oss" när vi är ensamma. Vi kan bara uppleva "Jesus mitt ibland oss" när vi är i sällskap med andra – minst en eller två andra som är kallade i hans namn!

Men är det en kyrka i ordets fulla bemärkelse? Ja, det är kyrka i ordets fulla bemärkelse. Det är den grundläggande kyrkan. Man kan vara fler än två eller tre och det är fortfarande kyrka, kyrka i ordets fulla bemärkelse, men det blir inte mer kyrka för att man är fler än två eller tre. Det blir bara en större kyrka.

KYRKANS LEDARES ROLL

Men hur är det med pastorer, diakoner, lärare, apostlar, evangelister och biskopar? Är det kyrka utan att dessa är närvarande? Ja, det är kyrka, även utan alla ovanstående. I Efesierbrevets fjärde kapitel står det att Herren gav kyrkan alla dessa tjänster, men han gav dessa gåvor till "kyrkan" som redan fanns.

När Paulus gav sig ut på sin första missionsresa grundade han kyrkor i fyra städer. På vägen tillbaka till Antiochia ordinerade

de han äldste för dessa kyrkor. Detta tyder på att den Helige Ande, som är författaren till Apostlagärningarna, visste att de var kyrkor innan ledarskapet utsågs. Han vill också att vi ska veta det. Tänk på följande:

”De återvände till Lystra, Ikonium och Antiochia, stärkte lärjungarnas sinnen och uppmanade dem att hålla fast vid tron och att de måste gå igenom många prövningar för att komma in i Guds rike. När de hade ordinerat äldste i varje församling med bön och fasta, överlämnade de dem till Herren, som de trodde på.” (Apostlagärningarna 14:21-23)

Äldste tillsattes i församlingarna (lärjungarna). Lärjungar var människor som Gud kallat från mörkret till ljuset och som utgör kyrkan! Författaren använder orden ”lärjungar” och ”kyrka” omväxlande.

Paulus ansåg det säkert att lämna dessa nybildade församlingar i händerna på Herren, som folket trodde på. Detta är ett viktigt uttalande. Vi som har fått ledarskap har tagit på oss för mycket genom att anta att församlingen inte kan fungera utan vår ständiga ”omsorg” om flocken. En biskop är en övervakare och en försörjare och fungerar som en far eller en sjuksköterska för sina barn, men det finns en gräns för vår andliga tillsyn som vi alltför ofta har överskridit. Den största överträdelserna från kyrkans ledare i vår tid är att vi nästan helt har tagit initiativet från folket och lagt det på ett ”professionellt” prästerskap.

VAD ÄR DÅ EN KYRKA?

Om vi tar bort allt det icke-väsentliga, har vi Jesus och minst två personer som har samlats i hans namn; två personer som har blivit födda på nytt och som träffas var som helst, när som helst, för att erkänna och ära hans närvaro – det är kyrkan på sin enklaste, mest grundläggande och mest informella nivå. Detta betyder naturligtvis inte att denna väsentliga nivå är den nivå där Herren vill att vi ska verka hela tiden. Prisa Gud

för större grupper. Men låt oss aldrig förlora den grundläggande kyrkan ur sikte. Om vi gör det tenderar vi att falla tillbaka i former, ritualer, ceremonier, religiositet, institutionalism och legalism.

"VAD ÄR KYRKAN?"

Broder Andrew ("Guds smugglare" – den trogne tjänaren till den förföljda, lidande Kristi kropp över hela världen) berättade en gång en historia för mig från sin tid som bibelsmugglare före Sovjetunionens upplösning. Han berättade denna historia som svar på en fråga om vad kyrkan är. Historien gick ungefär så här:

"Jag leddes av Anden att packa 700 biblar i min Volkswagen i Holland och köra 4 000 kilometer österut till Moskva. Eftersom jag inte hade någon regelbunden "kontakt" för just denna leverans, körde jag direkt till den symboliska "kyrka" som kommunisterna tillät i hjärtat av Moskva. Under kvällens gång, i detta möte fullt av KGB-agenter och kommunistiska informanter, uppmärksammade Herren mig på en man som satt ensam längst bak i lokalen. Han satt med huvudet i händerna och tittade ner mot golvet. Efter mötet gick jag fram till honom och presenterade mig. Jag fick veta att han hette Ivan.

"Vad för dig hit ikväll, broder Ivan?", frågade jag min nyfunna broder i Kristus.

"Åh", svarade Ivan på ett något nedslaget sätt, "jag trodde att jag hörde Herrens röst för några dagar sedan, som sa åt mig att köra 4 000 kilometer från mitt hem i Sibirien. Du förstår, broder Andrew, jag tillhör en kyrkofamilj med 600 medlemmar, och vi har bara en enda bibel i hela församlingen! Jag trodde att jag hörde Herren säga åt mig att komma hit för att hitta biblar till vår församling, men nu börjar jag undra om jag överhuvudtaget vet hur man hör Guds röst!

Jag svarade: "Broder Ivan, jag har en överraskning åt dig!" Därefter böjde jag mig ner och drog fram en rysk översättning av Bibeln ur min vänstra strumpa! När jag lade Bibeln i Ivans knä böjde jag mig ner igen och drog fram ännu en Bibel ur min högra strumpa! Sedan tog jag fram två Biblar ur mina bakfickor, två ur mina framfickor och två ur mina västfickor! När biblarna började staplas i Ivans knä, ropade Ivan i chock över sin tro: 'Broder Andrew, jag är rik!!!' (En sådan bibel var värd ett års lön på svarta marknaden, men du kan vara säker på att Ivan här syftade på andlig rikedom!

"Inte så rik som du kommer att bli när jag tar dig till min bil och ger dig resten av de 700 biblarna!", viskade jag. "Så, vad är kyrkan? När den Helige Ande sänder en person 4 000 kilometer västerut och en annan person 4 000 kilometer österut, och de två möts genom gudomlig förordning vid en tidpunkt och på en plats som Anden har bestämt för att utföra Guds rikes verk, då har du kyrkan! När två eller tre är samlade i Jesu namn, då har du kyrkan, med Jesus Kristus mitt ibland er!"

"VILKEN MAKT HAR KYRKAN MED TVÅ ELLER TRE?"

KAPITEL FEM

VAD ÄR EN HUSKYRKA?

De egenskaper som listas nedan är de som präglade kyrkan under de första 250 åren av kyrkans historia. När kyrkan avvek från enkelheten, avvek den också från mycket av sin kraft och flexibilitet när det gällde att evangelisera och undervisa nationerna. Dessa egenskaper präglar också de husförsamlingar som idag växer fram över hela världen:

En huskyrka är en enkel kyrka.

Inga krusiduller. Inga ceremonier. Inga ritualer. Ingen symbolik. Det är helt enkelt en tid för Guds folk att samlas med Jesus i mitten. De pratar. De sjunger. De ber. De äter en måltid tillsammans. De tar nattvarden tillsammans och studerar Bibeln. De delar med sig av vad Gud gör i deras liv. De ber för människor och för alla slags behov över hela världen. De tjänar varandra genom de gåvor som Gud har gett var och en. De älskar varandra och försöker uppmuntra och bygga upp varandra i sin tro.

En husförsamling samlas i ett hus.

Det är en enkel plats att ha kyrka på. Det finns inga mystiska symboler att förklara. Det är inte en religiös miljö. Ingen känner sig obekvämt med att göra något icke-religiöst. Människor känner sig hemma och kan bara slappna av. Kyrkan börjar den stund de första två eller tre personerna anländer, för kyrkan är människor och inte ett program. Där pånyttfödda troende

samlas finns en kyrka. De är den "samlade kyrkan". När de alla går därifrån är de den "spridda kyrkan". De samlas för att bli stärkta. De går ut för att påverka världen som salt, ljus och surdeg i den Helige Andens kraft.

De går överallt och predikar evangeliet genom ord och handling till dem som inte känner Jesus. De fullföljer det stora uppdraget som säger: "När ni går, här, där och överallt, predika evangeliet hela tiden, var ni än befinner er ... NU" (fri översättning).

En husförsamling är ett centrum för evangelisation.

Det är lättare att få en icke-frälst person att besöka ett möte i någons hem än att få honom att gå till en "helgedom". Planen är att placera en liten kyrka inom gångavstånd för varje person i varje grannskap. Detta är en av anledningarna till att kyrkan under det första århundradet "vändes upp och ner".

En husförsamling underlättar lärjungaskapet.

Det är bra att knacka på dörrar och leda människor till Jesus. Det är bra att leda dem till Herren på gatorna, i parkerna, i stora arenor, över telefon eller i vardagliga samtal. Men när vi leder någon till Herren på den plats där han kommer att bli lärjunge, en huskyrka, har vi en tydlig fördel. Han har redan blivit introducerad till kyrkan. Han kan döpas på plats och ledas försiktigt in i en djupare vandring med Jesus av de människor som ledde honom till att ta emot Kristus. Uppgiften att få honom till en kyrka är redan gjord.

En husförsamling har relation till hela Kristi kropp.

Det enda namnet som är värt att lyfta fram är Jesu namn. Vi behöver inte tänka ut ett bra namn för vår församling. Det är inte vår församling. Det är Jesu församling. Det är "församlingen som samlas i någons hus". Den är en del av den stadsomfattande församlingen. Allt som tillhör Jesus tillhör hans för-

samling. Allt som Jesus gör i vår stad är vårt. Vi har alla ett visst ansvar gentemot den, även om det bara är att be. Vi är en kropp. Vi är födda till enhet och vi ska upprätthålla den enheten genom att ta emot alla heliga utan hänsyn till var de bor eller vilken grupp de tillhör. Vi tillhör alla varandra.

En husförsamling är rörlig.

Vi behöver inte träffas i samma hus varje vecka. Det är inte byggnaden som håller oss samman. Det är relationerna som binder oss samman. Vi är flexibla. Vi kan träffas var som helst. På så sätt exponerar vi oss för fler människor på fler platser.

En husförsamling är liten.

Stort är inte alltid bättre. Stort är dock vad vi vill ha. Men vi kan bli större snabbare genom att föröka oss än genom att lägga till. En husförsamling bygger den stora stadsomfattande församlingen genom att dela sig och föröka sig. Vi kommer att ha stora sammankomster då och då, men vår grundläggande församling är fortfarande liten. När mer än tjugo eller trettio personer deltar regelbundet är det dags att "få barn".

En husförsamling är "församlingen".

Vi läser om "kyrkan" på fyra olika nivåer i Nya testamentet. "Kyrkan" i världen (Kol 1:24), "kyrkan" i landet (Apg 9:31), "kyrkan" i staden (2 Kor 1:1) och "kyrkan" i huset. (Kol 4:15) Kyrkan i hemmet är en mikrokosmos av kyrkan i staden, i landet och i världen. Den är precis lika mycket "kyrkan" som "kyrkan" i staden, i landet eller i världen. Den innehåller alla väsentliga element och ingredienser som en kyrka behöver. Ordet "mikrokosmos" betyder helt enkelt "liten värld" eller "ett universum i miniatyr". Kyrkan i hemmet är kyrka i ordets fulla bemärkelse. Det var så aposteln Paulus såg sitt arbete under det första århundradet. Under sin första missionsresa lämnade han en liten grupp lärjungar i fyra olika städer: Anti-

ochia, Ikonium, Derbe och Lystra. Han hänvisade till varje liten grupp som kyrkan i den staden.

En husförsamling är en praxis som finns i Nya testamentet.

Jag sa inte "nytestamentlig modell", för jag är inte säker på att Gud har lämnat oss en "modell" att följa när det gäller hur vi ska bedriva kyrkan. Den sanna nytestamentliga modellen är att be, lyssna till Gud och lyda det han säger till oss. Om han säger åt dig att bygga en gigantisk katedral, GÖR DET! Du kommer att bli välsignad, och det kommer hela Kristi kropp också att bli. Den dynamiska kraften i den tidiga kyrkan var just det! De försökte inte följa ett "mönster" som de hade läst om någonstans. De följde den Helige Andes ledning dag för dag. Framgången kom.

Det är fortfarande säkert att göra samma sak i vår tid. Många kyrkor har försökt hitta den formel för tillväxt som pastor Cho i Seoul, Korea, hittade och byggde den största kyrkan i världen. Han uttryckte den i fem enkla ord: "Jag ber bara och lyder." Det är inget fel med att samlas i en lada, på ett fält, i en grotta, i en kyrkobyggnad eller i en synagoga. Herren ser till hjärtat. Men om vi uppmuntrar ett system som kväver kyrkans liv genom hårdhänt ledarskap och ett förlamande kast-system mellan präster och lekmän, kommer vi inte att få den frukt vi söker.

Husförsamlingar är lätta att starta.

Vi kommer inte att hitta en enklare metod för att starta nya kyrkor. Och vi använder kyrkoplantering som ett medel för evangelisation, lärjungaskap och mission. Det har bevisats i kyrkotillväxtrörelsen att den bästa metoden för evangelisation är att starta många kyrkor. Det bästa sättet att göra lärjungar är också att starta många nya kyrkor. När människor samlas i små, informella grupper sker lärjungaskapet nästan utan medveten ansträngning.

Husförsamlingar kan startas innan församlingsgrundare anländer.

Detta hände i Antiochia såväl som i Samarien. Även i Apostlagärningarnas 10:e kapitel var Cornelius bidragande till att starta en husförsamling utan att ens veta vad han gjorde. Detta händer i Kina och på många andra platser i vår tid. Detta utesluter inte apostlarnas, profeternas, evangelisternas och pastorerna/lärarnas arbete. Vi talar om att starta kyrkor, inte om dessa kyrkors fortsatta framgång. Vi kommer att behöva tjänsten av smorda ledare som utsetts av Herren om dessa kyrkor ska lyckas. Detta är några av husförsamlingarnas kännetecken. Varje husförsamling kommer att ha sin egen personlighet. Inga två möten kommer att vara likadana. Det är Jesu Ande som leder oss i alla våra sammankomster. Han för med sig all spänning i sin närvaro till varje möte genom att använda vem han än väljer att tjäna.

KAPITEL SEX

KYRKOMEDLEMSKAP

Har du gjort den glada upptäckten att du är medlem i varje kyrka i staden? Om du tillhör Jesus är du en del av hans kropp, oavsett vilken kyrka du går i, oavsett om ditt namn står på medlemslistan eller inte. Denna tanke kan vara överraskande till en början, men efter att ha jämfört den med vissa uttalanden i Apostlagärningarna ser vi att den är sann.

Apostlagärningarna 2:41: "De som tog emot hans budskap döptes, och så förökades församlingen med omkring 3000 personer."

Och Apostlagärningarna 2:47: "... och Herren lade till deras antal med dem som blev frälsta."

Även Apostlagärningarna 4:4: "... och antalet växte till omkring 5000."

Och Apostlagärningarna 5:12-14: "Alla troende i Jerusalem brukade samlas i Salomos pelargång. Ingen annan vågade ansluta sig till dem ... ändå trodde fler och fler män och kvinnor på Herren och lades till deras antal."

Se också Apostlagärningarna 5:42-6:1: "Dag efter dag, i tempelgården och från hus till hus, slutade de aldrig att undervisa och förkunna det glada budskapet att Jesus är Kristus. Under dessa dagar ... ökade antalet lärjungar."

Ytterligare en, Apostlagärningarna 8:1-3: "Den dagen bröt en stor förföljelse ut mot församlingen i Jerusalem... Saul börja-

de förgöra församlingen. Han gick från hus till hus, släpade bort män och kvinnor och satte dem i fängelse.”

När vi mediterar över ovanstående bibelställen blir vissa fakta uppenbara:

De tusentals troende som var utspridda över hela Jerusalem kallades KYRKAN. De hade en mycket tydlig förståelse för att även om de samlades i en mängd små församlingar i hus över hela staden, som också kallades kyrkor, fanns det i själva verket bara en Kristi kropp i Jerusalem som kallades ”kyrkan”.

Det var Herren som lade till människor till kyrkan. Det finns inget som tyder på att det fanns en medlemsförteckning eller lista över medlemmar för varje enskild församling. I hela Nya testamentet finns det aldrig minsta antydning om att en lokal församling skulle ha upprättat en medlemsförteckning över dem som uteslutande var medlemmar i just den gruppen. Tvärtom framgår det alltid tydligt att alla troende i hela staden var medlemmar hos varandra, eftersom de var medlemmar i Kristi kropp på den platsen.

Det enda kravet för att läggas till antalet var att vara pånyttfödd. ”Herren lade till deras antal dem som blev frälsta.” Att lägga till något annat som villkor för att bli medlem i en lokal församling saknar helt biblisk grund och är en direkt utmaning mot den Helige Ande, som redan har lagt till varje pånyttfödd troende till antalet lärjungar i den staden. Vi är omedelbart medlemmar i Jesu kropp i det ögonblick vi blir pånyttfödda. Dessutom har vi ingen som helst grund att kalla vissa som deltar i våra möten för ”medlemmar” och andra för ”icke-medlemmar”. Varje person som är frälst är en medlem av Jesu kropp och därmed en medlem av den församling av troende som han för närvarande deltar i. I själva verket är han medlem i varje lokal församling i staden, eftersom alla lokala församlingar tillsammans utgör Kristi kropp på den platsen.

Även om kyrkan i Jerusalem hade många lokala församlingar som samlades i hemmen, samlades de alla i tempelgården för större offentliga sammankomster. Vi läser om kyrkan som var utspridd i små sammankomster i hus för fostran samt större sammankomster på offentliga platser.

I alla ovanstående referenser avser "antalet" alla troende i hela Jerusalem. Uttrycken "antalet" och "kyrkan" används omväxlande. Detta gör det tydligt att när Herren lägger till dig till "antalet" lägger han till dig till "kyrkan", av vilken det bara finns en för hela staden. Detta strider inte mot det faktum att det fanns många husförsamlingar i hela staden som utgjorde den stadsomfattande kyrkan. Praxisen att upprätta en medlemsförteckning har ingen föregångare i Nya testamentet. Det är ett redskap som har blivit en fälla och som har använts av fienden för att ytterligare dela upp Kristi kropp i isolerade delar över hela staden. Det uppmuntrar till splittring bland Guds folk snarare än enhet.

Vi har lärt oss att om man är medlem i en viss kyrka, kan man inte vara medlem i någon annan kyrka, eftersom man är skyldig en enda kyrka sin lojalitet, sin trohet, sin tid, sina talanger och sitt tionde, och ingen annan; som om det på något sätt vore illojalt mot Kristus att delta i eller hjälpa en annan församling av Guds folk.

Vi måste skilja på de två frågorna om medlemskap och engagemang. De är inte samma sak. Jag kan vara medlem i alla kyrkor i staden och ändå uppfylla alla mina åtaganden att undervisa, leda, arbeta, ge och hjälpa till i olika församlingar i hela staden. Jag kan uppfylla alla mina åtaganden gentemot alla delar av Kristi kropp utan att behöva begränsa mig till att bara delta i en enda gemenskap av troende.

Allt som tillhör Kristus i staden tillhör alla troende i staden. Varje annan syn leder till en anda av konkurrens, avund och sekterism, vilket är kätteri. Av denna anledning är det fel att

kalla någon för "kyrkohoppare", "gräshoppa", "fjäril" eller något annat nedsättande namn bara för att han eller hon kanske deltar och är aktiv i mer än en församling.

Detta leder oss till ett annat ord som har använts för att ingjuta skräck i alla som vågar försöka "stjäla får". Det skrämmande, isande ordet är ... PROSELYTISERING! Ordet "proselyt" förekommer fyra gånger i Bibeln. Det betyder "en person som kommer från en främmande region, dvs. en som konverterat till judendomen". Detta ord kan aldrig användas för att beskriva kristna som fritt rör sig mellan olika församlingar.

För det första tillhör inga av dessa får någon pastor. De tillhör Jesus. Varje apostel, profet, evangelist och pastor ska bara vaka över, skydda och föda Jesu får. De ska inte äga dem som sina egna. De tillhör inte dem. Man kan säga: "Men som pastor har jag i uppdrag att skydda dem från fara." Det är sant när det gäller att skydda dem från kätteri eller från Satans snara, men det betyder verkligen inte att de ska skyddas från varandra! Vi måste uppmuntra gemenskap mellan de heliga i staden som utgör Kristi kropp. Och vem har gett oss idén att det bara är pastorerna som har ansvar för fåren? Gud gav alla fyra ämbeten för att föra fåren till mognad, inte bara ämbetet som pastor/lärare. Aposteln, profeten och evangelisten har samma ansvar som pastorn/läraren när det gäller att föra Guds folk till mognad.

För det andra kan ordet "proselytiserar" bara betyda att föra en person från en religion till en annan, inte från en kristen församling till en annan. Ordet används aldrig i Bibeln i den betydelsen. Man kan inte omvända en kristen om man inte tar honom från kristendomen till en annan religion. Detta ord kan inte tillämpas på fårens fria rörelse från en kristen herde till en annan. Det är fårens privilegium att söka andlig näring och vägledning från vilken som helst av Guds herdar, när som helst och var som helst, och det är varje pastors (herdes) plikt att vårda och vägleda alla Guds får som kommer till honom för

att få hjälp. Låt oss aldrig sätta vår stämpel på någon. Låt oss aldrig göra oss skyldiga till att försöka fånga in Jesu får i vår fålla och märka dem med vårt eget märke. De tillhör Jesus och kan finna bete genom vilken som helst av hans underherdar, var som helst, när som helst. För dem som kanske ogillar att kallas "får", kom bara ihåg att vi alla kallas får, inklusive herdarna.

"Vi är fåren på hans betesmark." (Ps. 100)

HUR MAN INTE SKAPAR LOJALITET

"Men om jag inte har en medlemslista med vissa grundläggande krav, såsom tionde, trogen närvaro, gudfruktigt leverne, vittnesbörd o.s.v., hur ska jag då någonsin kunna få trogna människor?" En sådan fråga avslöjar felet i ett system som skapar ren legalism. Tror vi att vi kan skapa andlig mognad hos våra medlemmar genom att binda dem till någon sorts juridisk etisk kod och använda "medlemskap" som påtryckningsmedel? Detta liknar den praxis med att sälja "avlat" som den romersk-katolska kyrkan tillämpade för några hundra år sedan.

Säljer vi medlemskap i kyrkan genom att upprätta en uppsättning krav som inkluderar regelbunden tiondegivning?

Låt oss bara ta emot alla som deltar i våra möten och arbeta med dem för att utveckla andlig mognad i den utsträckning de är villiga att följa vårt ledarskap. Det kommer att ta bort all press från dig och dem och göra slut på förstaklass- och andraklassmedborgare. De kommer alla att vara på samma nivå. Och om de, medan de deltar i dina sammankomster, också deltar i andra möten, så pris Herren för att de är hungriga nog att vilja ha mer än du kan ge dem och be för den andra pastorn eller ledaren som hjälper dig att föda Jesu får.

Anklagelsen om "missionering" bör aldrig höras bland sanna, av Gud kallade pastorer. Varje herde som försöker locka får till

sig själv av egoistiska eller giriga skäl kommer att stå till svars inför Herren för sin synd. I hela Nya testamentet uppmanades herdarna att förhålla sig till hela flocken och folket uppmanades att förhålla sig till "äldste" i hela stadens församling, inte bara till en äldste. Tänk på följande:

"Kom ihåg era ledare (plural) som talade Guds ord till er. Tänk på resultatet av deras livsstil och efterlikna deras tro... Lyd era ledare (plural) och underordna er deras auktoritet. De vakar över er som män (plural) som måste redogöra för sig..." (Hebreerbrevet 13:7,17)

"Paulus sände bud till Efesos efter församlingens äldste. När de kom, sade han till dem: '... Vaka över er själva och över hela den hjord som den helige Ande har satt er till föreståndare över. Var herdar för Guds församling, som han har förvärvat med sitt eget blod.'" (Apostlagärningarna 20:17,28)

I Hebreerbrevet 13 ovan uppmanades de heliga att förhålla sig till all andlig auktoritet, inte bara till en viss äldste. Och i Apostlagärningarna 20 påminner Paulus alla äldste om att de tillsammans ska vaka över "hjorden" (singular) i staden Efesos. På den tiden förstod man att alla äldste i en stad hade ett visst ansvar för alla heliga i den staden.

I hela Nya testamentet finns det inte ett enda exempel på en enskild pastor som övervakar en enskild församling. Den Helige Ande gav pastorer, lärare, evangelister, profeter och apostlar för att övervaka hela kyrkan, inte bara en liten del av kyrkan. Om apostlar, profeter, evangelister och lärare kan fungera på detta sätt, och det gör de, varför kan inte pastorn göra det? Det är inte svårare för pastorn att förhålla sig till mer än en församling än det är för profeten, aposteln, evangelisten och läraren att förhålla sig till mer än en kyrka. Det är det sundaste sättet för kyrkan att fungera på.

Detta betyder inte att varje lokal församling ska ha många äldste, utan att det ska finnas ett antal äldste som vakar över

flocken i varje stadsomfattande kyrka, och detta äldsteämbe- te ska omfatta alla de femfaldiga tjänsterna. (eller fyrfaldiga enligt tolkning av Ef. 4) Kan vi bara slappna av och låta kyrkan flöda fritt medan alla pastorer, lärare, apostlar, profeter, evan- gelister och människor fungerar som Gud har förordnat dem att fungera?

Paulus fortsatte med att säga till herdarna i Efesos:

”Jag vet att efter min avresa kommer vilda vargar att komma in bland er och inte skona hjorden. Även från er egen krets kommer män att uppstå och förvränga sanningen för att dra lärjungar till sig.” (Apg 20:29-30)

Den förstärkta versionen av vers 30 ovan lyder som följer: ”Även från er egen krets kommer män att träda fram, som genom att säga perversa (förvrängda och korrupta) saker kommer att försöka dra lärjungarna till sig [till sin egen grupp].” (I modern formulering: ”till sin egen särskilda trosriktning eller gemenskap”).

Det fanns många äldste men bara en hjord, och Paulus uppmanade alla äldste att vaka över hela hjorden. I detta avsnitt behandlas också praxis att avskilja små delar av hjorden och göra anspråk på dem.

Paulus sa att när han gav sig av visste han att några av pastorererna skulle ”dra lärjungar till sig”. I viss mån händer detta varje gång en pastor upprättar sin medlemslista och försöker binda människor till sig själv och bort från resten av Kristi kropp och bort från alla andliga influenser från andra pastorer i staden.

”Men om jag säger till mitt folk att de är medlemmar i alla kyrkor i staden, kommer de inte att vara trogna denna gemenskap när det gäller närvaro och givande!”, klagar den nervösa pastorn.

Detta är ett stort bekymmer för många ledare. Ropet är: "Kom och hjälp oss att uppfylla vår vision." Ropet borde vara: "Kom och låt oss hjälpa er att uppfylla er vision och er kallelse." Apostlar, profeter, evangelister, pastorer och lärare gavs till kyrkan "för att förbereda Guds folk för tjänstgöring". Gud ger gåvor, kallelse, smörjelse och vision till varje medlem i sin kropp. Det är en vision att tjäna honom på ett specifikt sätt, och det är dessa ledares uppgift att hjälpa dem att förbereda sig för att fullfölja dessa tjänstgöringsuppgifter. Visionen för alltför många pastorer är att använda alla de får han kan samla för att hjälpa honom att bygga upp den lokala församlingen större och större, utan att tänka på att bygga Guds rike och hjälpa till att fullfölja det stora uppdraget.

PROBLEMEN MED "PAPPERSMEDLEMSKAP"

Några av problemen med "pappersmedlemskap" är:

Vi antar att vi vet vem som verkligen är pånyttfödd och därför kvalificerad att "läggas till antalet". Endast Herren vet vem som är frälst och kan läggas till församlingen.

En medlemslista är vanligtvis ett verktyg som används för att ta emot människor i en formell, pågående relation. Detta verkar tillräckligt oskyldigt vid första anblicken, men det tenderar också att stänga dem ute från resten av Kristi kropp inom staden. Detta skapar isolerade fraktioner inom den stadsomfattande kyrkan. Varför gör vi detta och gnäller sedan över att Kristi kropp är så splittrad? Vi måste vakna upp och inse att VI är orsaken till detta!!! Detta är vad Paulus varnade för skulle hända... "Även från er egen krets kommer det att uppstå män som förvränger sanningen för att dra lärjungar till sig."

Pappersmedlemskap utmanar den sanna grunden för vad kyrkan är och hur vi blir en del av den. Kravet för att bli medlem i den lokala församlingen är detsamma som kravet för att bli medlem i Kristi kropp, nämligen att bli född på nytt, och vi

blir medlemmar i den världsomspännande kroppen i samma ögonblick som vi föds av Guds Ande genom tro på Jesus Kristus. Det finns inga andra krav.

Att lära ut att människor kan vara medlemmar i hela Kristi kropp och ändå inte vara medlemmar i din lokala församling är att skapa splittring. Det finns bara EN KROPP, inte många. Det finns många lokala församlingar, men de är var för sig en del av Kristi universella kropp. Därför, om jag är medlem i helheten, är jag automatiskt medlem i varje del. Skriften berör aldrig ens tanken på att vara medlemmar i en organisation. Den säger helt enkelt: "Vi är medlemmar hos varandra." Det inkluderar alla troende på alla platser i hela världen.

En medlemslista är felaktig eftersom den skapar och förmedlar tanken att "Dessa får är mina! Håll er borta från mina får!" Det finns inte en enda vers i Skriften som ger mig, som pastor, rätten att säga att någon av Guds folk är "mina får". Det är sant att en pastor är en herde, men Jesus sa: "Vakta MINA får." Det finns en överherde, många underherdar och många får, men bara en flock. Fåren uppmanas inte att bara relatera till en av underherdarna. Fåren kan få vård och vägledning från alla herdar som är kallade av Gud.

"Men varifrån ska min lön komma?", ropar den otroende underherden. Den kommer från den överherde som du arbetar för, som lovar att tillgodose alla dina behov när du utför det arbete som han har kallat dig att göra. Han är din löneutbetalare. Sluta se människor som din försörjningskälla och rikta istället blicken mot Jesus, vars namn är Jehova-Jireh, din Herre och försörjare.

EN BIBLISK SYN PÅ MEDLEMSKAP

Varje pånyttfödd troende läggs till kyrkan av Herren Jesus i det ögonblick han blir frälst. Han blir omedelbart en del av Kristi universella kropp, vilket i samma ögonblick gör honom till medlem i varje lokal församling, på varje plats, vart han än

går. Varje lokal församling i staden måste se sig själv som en viktig del av den stadsomfattande församlingen och av den världsomspännande församlingen. Det får inte finnas några särskilda krav för att bli medlem i en lokal församling utöver att ta emot Jesus som Herre och Frälsare. En församling är inte en organisation, utan en organism, en samling av Guds folk där alla är välkomna.

Pastorer och ledare får aldrig göra anspråk på att någon av Guds får tillhör dem. De ska vårda, skydda, vägleda och ge råd, men aldrig ha ägandeanspråk på Guds arv. Vi är medarbetare tillsammans med Gud, men vi måste lära oss att släppa tyglarna och lita på att Jesu Ande fullbordar arbetet med att bygga upp församlingen och använder oss på det sätt han väljer.

De äldste (även kallade herdar, pastorer, lärare och biskopar) på varje ort bör utveckla arbetsrelationer så att de mer effektivt kan vaka över Guds flock, över vilken Herren har gjort dem till övervakare.

KAPITEL SJU

GENOMSYRAD

KYRKOPLANTERING

En av de ledande förespråkarna för kyrkoplantering under detta århundrade (1900-talet) var den numera avlidne Dr Donald McGavran. I en nyligen publicerad DAWN REPORT berättar Jim Montgomery om följande händelse:

”Under de sista månaderna av Mary McGavrans sjukdom tillbringade min fru Lyn ofta tid med henne. Donald McGavran var också där och tog hand om sin älskade Mary, trots sin egen smärtsamma cancer.

’Du kan vara säker på att Jim och jag kommer att fortsätta vårt engagemang för kyrkans tillväxt efter att du har gått bort’, sa Lyn till Donald en dag.

’Kalla det inte kyrkotillväxt längre’, var hans snabba svar. ’Kalla det kyrkomultiplikation!’ Två veckor före sin död sa han: ’Det enda sättet vi kan fullfölja det stora uppdraget är att grunda en kyrka i varje samhälle i världen.’”

AD 2000-RÖRELSEN [Övers.anm. Har numera upphört men visionen har övertagits av Great Commission Round Table.]

Projekt 2000 får fart över hela världen. Dess mål är att mobilisera Kristi kropp för att fullfölja det stora uppdraget fram till år 2000 och därefter. Det är en vision som antas av kyrkor, missionsorganisationer och samfund över hela världen. Idag finns det större intresse för mission, världsevangelisation och

kyrkoplantering än någonsin tidigare i historien. Precis som Jesus förutsade, tränger hans kyrka oemotståndligt in över hela jorden. Vi närmar oss den tid då "jorden verkligen kommer att fyllas med kunskap om Herrens härlighet" (Hab. 2:14).

KYRKOR I VARJE GRANSKAP

Jesus befallde kyrkan att gå ut i hela världen och göra alla folk till lärjungar. Enligt missionsstrategier finns det tusentals nationer eller etniska grupper. Det råder också enighet bland kyrkoledare om att det enda sättet att göra en nation till lärjungar är att grunda kyrkor inom den nationen. Man är också överens om att det krävs mer än några få kyrkor för att göra en nation till lärjungar. Det krävs en strategi som syftar till GENOMSYRAD KYRKOPLANTERING, vilket innebär att man planterar kyrkor i varje grannskap med 500 till 1000 invånare. Denna vision om genomsyrad kyrkoplantering gäller inte bara utvecklingsländer. Den gäller alla nationer, inklusive Europa, Latinamerika och USA.

"FÄLTET ÄR VÄRLDEN."

Det finns ingen kyrka som når alla dem som inte är frälsta i någon stad eller ens i något grannskap. Vi behöver all hjälp vi kan få för att nå ut till dem som är i behov. Om en husförsamlingsrörelse kommer att påskynda evangelisationen i min stad, vill jag starta så många husförsamlingar som möjligt och se till att de förökar sig. Jag är också fast besluten att uppmuntra alla andra pastorer som älskar och upphöjer Jesus i deras ansträngningar att föröka församlingarna i min stad eller någon annan stad.

STOLTHETENS OCH GIRIGHETENS DÖD

Hur viktigt är det för oss att ha en stor församling med stora offergåvor och vackra byggnader? Vi har fått lära oss att tro att detta är säkra tecken på framgång i tjänsten, och därför

strävar vi efter att bygga upp en stor församling. Vi vill vara framgångsrika i våra medmänniskors, våra ledares och våra egna ögon, och därför fastnar vi i detta nät av bedrägeri. Detta skapar en anda av girighet, själviskhet, stolthet och ägandebegär. I detta klimat finns det inga tankar på att skicka ut någon till missionsfältet eller ner på gatan för att starta en ny församling. Det enda som möter godkännande i sådana kyrkor är något som kommer att öka antalet medlemmar i församlingen. Guds Ande bedrivs i sådana kyrkor.

UTVECKLA OAVLÖNADE LEDARE BLAND FOLKET

Vissa är oroliga för att en strategi för att multiplicera husförsamlingar kommer att leda till inkompetenta, okvalificerade ledare. Jesus gick inte till de religiösa institutionerna på sin tid för att välja ut de män han skulle använda för att leda byggandet av sin kyrka. Han valde fiskare och vanliga män som han gav kraft genom den Helige Ande. Gud älskar att använda små och svaga saker. "Ni ser ju, bröder, hur ni är kallade: inte många visa efter köttet, inte många mäktiga, inte många ädla är kallade. Men Gud har valt det som är dåraktigt i världen för att göra de visa till skam, och Gud har valt det som är svagt i världen för att göra det som är starkt till skam. Och det som är ringaktat i världen, och det som är föraktat, har Gud valt, ja, och det som inte är, för att göra det som är till intet, så att inget kött skall berömma sig inför honom." (1 Kor. 1:26-29)

I varje rörelse som har haft världsomspännande betydelse för spridningen av evangeliet genom kyrkans historia har lekmän och kvinnor haft en ledande roll. John Wesley var en mycket lärd man med många års utbildning och religiös träning, men som ledare för en av historiens stora väckelserörelser och kyrkogrundande rörelser gick han inte till de etablerade skolorna för religiös utbildning på sin tid för att hitta sina pastorer och ledare. Han sa:

”Ge mig tolv män som älskar Jesus av hela sitt hjärta och som inte fruktar människor eller djävlar, och jag bryr mig inte det minsta om de är präster eller lekmän, med dessa män kommer jag att förändra världen.” Och det var precis vad Wesley gjorde.

Att predika evangeliet utomhus på Wesleys tid var det värsta av helgerån och en allvarlig kränkning av den etablerade kyrkan. Det var otänkbart i Church of England att stå utanför de heliga helgedomarnas murar för att förkunna Guds heliga ord. Bröderna Wesley och George Whitefield utsattes för år av förföljelse för att de bröt mot den etablerade kyrkans långvariga traditioner, men detta avskräckte dem inte. De kände till skrifterna och var övertygade om att om Jesus kunde göra det, var det acceptabelt för dem att göra detsamma.

Jag citerar återigen ur skrifterna av kyrkotillväxtrörelsens fader, Dr McGavran, från hans bok UNDERSTANDING CHURCH GROWTH, sid. 286-87, under underrubriken EIGHT KEYS TO CHURCH GROWTH (Åtta nycklar till kyrkotillväxt), där han skriver:

”Utbilda oavlönade lekmän som ledare. Lekmän har spelat en stor roll i kyrkans expansion i städerna. En hemlighet bakom tillväxten i städerna i Latinamerika har varit att från början leddes församlingarna av oavlönade vanliga människor, vilket gjorde att de för massorna framstod som genuint chilenska eller brasilianska angelägenheter. I vilket land som helst, när arbetare, mekaniker, kontorister eller lastbilschaufförer undervisar om Bibeln, leder i bön, berättar vad Gud har gjort för dem eller uppmanar bröderna, ser och verkar den kristna religionen naturlig för vanliga människor. Oavsett vad oavlönade lekmän, som försörjer sig som andra och utsätts för samma risker och är bundna av samma arbetsscheman, saknar i korrekthet i bibelundervisningen eller skönhet i bönerna, kompenserar de mer än väl genom sin nära kontakt med sitt eget folk. Ingen avlönad arbetare från utsidan och absolut ingen

missionär från utlandet kan veta lika mycket om ett grannskap som någon som har dussintals släktingar och nära vänner omkring sig. Det är sant att en utomstående måste börja om på nytt på ny mark. Ingen annan kan göra det. Men ju tidigare han överlämnar församlingarna till lokala män, desto bättre.

I sin bok *BREAKING THE STAINED GLASS BARRIER* skrev David Womack, missionär i Assemblies of God:

”Det finns bara ett sätt att fullfölja det stora uppdraget, och det är genom att etablera församlingar som predikar evangeliet i varje samhälle på jorden.”

Roger Greenway, specialist på att nå städer, säger i *DISCIPLINING THE CITY*:

”Kyrkans evangelisationsuppgift kräver att varje stadsdel, flerbostadshus och grannskap har en församling som är trogen Guds ord.”

MILJONER AV KYRKOR

När jag först läste Jim Montgomerys bok *DAWN 2000*, med en undertitel som jag knappt kunde tro på, *SEVEN MILLION CHURCHES TO GO*, tänkte jag: ”Hur kan någon ens våga tänka i termer av att grunda miljoner kyrkor?” Jag hade inte läst länge innan jag insåg att jag också kunde tro, precis som Jim Montgomery, på att sju miljoner kyrkor skulle grundas över hela världen, eftersom vi befinner oss i framkant av den starkaste missionsrörelsen i historien. Det finns ett större intresse för att nå alla språk, stammar och nationer nu än någonsin sedan Jesus dog, uppstod och steg upp till Fadern.

Inte bara i USA, Kanada och England, utan från Brasilien till Sydafrika, Ryssland, Korea, Chile, Indien, Kina och över hela världen hörs ropet:

Låt oss slutföra uppgiften innan år 2000. Låt oss uppfylla Kristus befallning att predika evangeliet för alla varelser

och göra alla nationer till lärjungar och föra Kristus tillbaka för att regera i rättfärdighet, när denna världens riken blir vår Guds och hans Kristus riken.

Denna rörelse växer sig starkare för varje dag. Den sten som utan människohand högs ut ur berget och föll ned och slog sönder statyns fötter i profeten Daniels syn växer sig större för varje dag! Den har redan slagit sönder fötterna på denna världens system och kommer snart att växa till ett berg som täcker jorden med kunskap om Herren, såsom vattnet täcker havet.

Nyckeln till att fullborda det stora uppdraget är att grunda församlingar. Den plan som väcker uppmärksamhet hos många missionsstrateger idag är att grunda en församling i varje samhälle med 500 till 1000 invånare ... genomsyrad församlingsgrundande. Vi måste överge vår föreställning om församlingen som ett målat glasfönster. Vi kan inte längre tänka på församlingen som byggnader. Vi måste börja tänka på kyrkan som människor. Och det betyder att människor samlas i Jesu namn i hem, butiker, kontor, fabriker, affärer, skolor, bårhus, parker, fängelser, sjukhus, övergivna byggnader, gathörn, sallar, kvinnoklubbar, serviceklubbar, liksom i dedikerade kyrkobyggnader.

HUSKYRKANS PASTOR

”Och hans gåvor var att några skulle vara apostlar, några profeter, några evangelister, några pastorer och lärare, för att utrusta de heliga för tjänstens arbete...” (Ef. 4:11-12)

Pastorn är en del av teamet som ska stärka kroppen så att den kan tjäna sig själv. Egentligen är det kroppen som har uppgiften att föra sig själv till mognad. Aposteln, profeten, evangelisten, pastorn och läraren ska utrusta kroppen till ”uppbyggnaden av Kristi kropp, tills vi alla når enighet i tron och i kunskapen om Guds Son, till mogen manlighet, till måttet av Kristi fulla storhet ... från vilken hela kroppen, sammanfogad och

sammanbunden av varje led som försörjer den, när varje del fungerar som den ska, växer och bygger upp sig själv i kärlek.”

DET SANNA OCH DET FALSKA

Vi kan inte tillåta fienden att uppnå en så stor seger att han förnekar kyrkan tjänsten av den sanna, av Gud kallade och smorde, pastorn. Vi kan inte diskvalificera alla pastorer för att några har varit självcentrerade, självupptagna och missbrukat sin position av andlig auktoritet. Där det finns förfalskningar finns det alltid det äkta och autentiska. Vi har inte mer rätt att upphäva pastorns tjänst än vi har att upphäva profetens, apostelns eller evangelistens tjänst. De är alla ordinerade av Gud för att verka för kyrkans uppbyggnad.

DET ÄR KROPPEN SOM BYGGER UPP KROPPEN

Apostelns, profetens, evangelistens, pastorn och lärarens uppgift är att utrusta kroppen så att den kan tjäna sig själv. Om vi missförstår detta och försöker lägga kroppens arbete på dem som utrustar, kommer vi aldrig att se Kristi kropp växa till ”Kristi fulla mått”. Phillips översättning av vers 16 lyder: ”Hela kroppen, som en harmonisk struktur sammanfogad av de leder den är försedd med, växer genom att de enskilda delarna fungerar som de ska, och bygger så upp sig själv i kärlek.” Living Bible säger: ”Hela kroppen är perfekt sammanfogad, och varje del hjälper på sitt eget speciella sätt de andra delarna, så att hela kroppen är frisk och växer och är full av kärlek.”

SYFTET MED LEDARE I KYRKAN

I århundraden har kyrkans ledare försökt göra det arbete som endast kroppen kan göra, och kroppen har inte fungerat för att nå upp till måttet av Kristi fullkomlighet. Det enda sättet att uppnå detta är genom ”varje del av kroppens effektiva arbete”, men kroppen måste utrustas av de ledare som Gud har placerat i kyrkan för detta ändamål.

Apostlar, profeter, evangelister, pastorer och lärare är giltiga ledare, sända av Herren som gåvor till hans kyrka för ett mycket specifikt syfte... att utrusta kyrkan till att bygga upp sig själv. Det är lika illa för kroppen att inte låta ledarna fungera som det är för ledarna att inte låta kroppen fungera. Kristi kropp kommer bara att bli stark om varje del fungerar som den ska, och det inkluderar pastorer och ledare.

TVÅ MOTORER

I varje bil finns det två motorer, en som drivs med bensin och en som drivs med el. [Övers.anm. Liknelsen gäller bensindrivna bilar, inte elbilar] Bensinmotorn är enorm i jämförelse med elmotorn, men det är den lilla elmotorn som är konstruerad för att starta bensinmotorn, och det är bensinmotorn som är konstruerad för att ge kraften som driver bilen. Så snart den stora motorn kopplas in, kopplas den lilla motorn ur. Om den inte gjorde det skulle den brinna upp på några minuter.

Aposteln, profeten, evangelisten, pastorn och läraren är tjänare till Kristi kropp och fungerar som initiativtagare (startmotorer) för att få kroppen att fungera, och precis som startmotor kopplas ur så snart den stora motorn startar, så är det också med den kloka ledaren. Han får inte förbli kopplad, annars blir han utbränd, precis som en startmotor skulle göra om den inte kopplades ur efter att ha startat den stora motorn.

Så länge den lilla startmotorn försöker flytta bilen med kraften från ett enda batteri, kommer bilen aldrig att fungera som den är avsedd att fungera. Det är bara motorn på ett stort antal hästkrafter som är konstruerad för att flytta bilen, och det är bara Kristi kropp som är konstruerad för att bygga upp kroppen till Kristi fullkomliga mått. Endast när Kristi kropp frigörs för att tjäna sig själv kommer den nå full mognad i Kristus.

GUDS GÅVOR ÄR GODA GÅVOR

Guds ord kallar dessa män och deras funktion i kyrkan för "gåvor". De är gåvor som skickats från Gud. Alla Guds gåvor är goda. Ingen av dem är dålig. Om några av dem har blivit förvanskade, är det inte givarens fel. Låt oss tro på Gud för en återupprättelse i dessa dagar av gudfruktiga pastorer, profeter, evangelister, lärare och apostlar.

PASTORAL ÖVERVAKNING

Tydligen fungerade de husförsamlingar som Paulus grundade i Derby, Ikonium, Antiochia och Lystra innan han utnämnde äldste. (Apg 13 och 14) Ju mer vi släpper Kristi kropp fri att göra det den är avsedd att göra, desto snabbare kommer vi att se den explosiva tillväxt som vi läser om i Nya testamentet. En herde behöver inte hänga över varje fårs axel för att se till att det äter. Han ser bara till att fåren är på en bra plats där det finns gott om mat och låter dem fungera på egen hand. Han är där när det behövs för att ta hand om speciella problem, men anser inte att det är nödvändigt att vara involverad i allt som fåren gör när de samlas.

Å andra sidan gav Jesus själv oss en bild av hur det är när fåren inte har någon herde.

"När han såg folkmassorna, blev han medlidande med dem, för de var bedrövade och nedstämda som får utan herde." (Matt. 9:36)

För en tid sedan bad jag om hur jag skulle kunna fungera som en pastor bör fungera. Jag visste ärligt talat inte hur långt jag skulle dra mig tillbaka för att låta kroppen fungera. "Herre", bad jag, "ge mig visdom i denna fråga." Herren hörde min bön och gav mig två små liknelser från mitt eget liv som har hjälpt mig att förstå min roll som pastor.

EN TOMATPLANTA?

Först talade han till mig med hjälp av en tomatplanta. En dag när jag åt lunch med min fru påpekade jag hur goda tomaterna var som vi odlat på vår uteplats. Tomaterna i snabbköpet var inte alls lika goda. Jag sa: "De här är så mycket godare!" Precis när jag sa det hörde jag Herren säga: "Hur mycket gjorde du för att få fram den tomaten?" Inte särskilt mycket, tänkte jag, jag förberedde bara jorden i en lerkruka, köpte tomatplantorna, satte rötterna i jorden och vattnade dem då och då. Ett par gånger hällde jag lite växtnäring i vattnet.

"Så är det med kyrkan", sa Herren. "Du behövde inte göra så mycket för att tomatplantorna skulle göra sitt jobb. Du behövde bara skapa förutsättningar för tillväxt, så växte de. Det är programmerat i deras gener att arbeta dag och natt för att frambringa de vackra, röda, saftiga, läckra tomaterna. Så är det också med kyrkan. Den är organisk, och om du bara samarbetar med mig för att skapa förutsättningar, kommer kyrkan att växa av sig själv. Den kommer att bära frukt, för jag har förordnat att det ska vara så."

EN BRAND PÅ STRANDEN

Inte långt efter det gav Herren mig en annan analogi som jag har kommit ihåg och delat med andra. Jag var nere på stranden tidigt på morgonen som jag brukade när vi bodde i Laguna Beach, Kalifornien, för några år sedan. Jag brukade gå ner nästan varje morgon med en strandstol, några tändstickor och gamla tidningar, några böcker och min Bibel. Det fanns alltid gott om drivved som jag kunde samla på stranden för att göra upp eld. Denna speciella morgon gjorde jag upp eld som vanligt och efter en timme eller så tog jag en promenad på stranden. När jag kom tillbaka hade elden slocknat. Jag hittade lite mer ved och rörde om i de heta kolen, sedan lade jag veden på kolen. På mindre än en minut hade jag en bra eld

igen. Jag satte mig ner för att njuta av elden lite längre innan jag gick upp till huset för att äta frukost.

När jag satt och tittade in i elden talade Herren till mig: "Så är det med kyrkan. Det är som att vaka över den här elden. Du kan inte få en eld att brinna. Du kan bara skapa förutsättningar för att en eld ska brinna. När den sedan slocknar kan du åter tända elden när du ser att det behövs. Du kan inte framkalla min Andes eld, men du kan hjälpa till att skapa förutsättningar för hans ankomst. Jag vill att du ska njuta av att vaka över kyrkan. Allt du behöver göra är att vara redo att röra om i kolen och lägga på mer bränsle. Elden brinner av sig själv. Det är en äldstes uppgift."

KVALIFIKATIONER FÖR ÄLDSTE

I Efesierbrevet 20:28-30 vänder sig Paulus till alla äldste i Efesos. Han säger:

"Vakta er själva och hela den hjord (en hjord) som den Helige Ande har gjort er till föreståndare (biskopar) för. Var herdar (pastorer) för Guds församling, som han har köpt med sitt blod. Jag vet att efter min bortgång kommer vilda vargar att komma in bland er och inte skona hjorden. Även från er egen krets kommer män att stå upp och förvränga sanningen för att dra lärjungar efter sig."

Detta gör det tydligt att en äldste är en biskop och en pastor.

DE ÄR ALLA SAMMA PERSON.

Kvalifikationerna för en äldste anges på två ställen i Nya testamentet: i 1 Tim. 3:1-7 och Titus 1:5-9.

"Detta är ett trovärdigt ord: Om någon strävar efter att bli föreståndare, så strävar han efter en ädel uppgift. Föreståndaren måste vara ostrafflig, ha bara en hustru, vara måttfull, behärskad, respektabel, gästfri, kunna undervisa, inte dricka för mycket vin, inte våldsam utan mild, inte stridslysten, inte äls-

ka pengar. Han måste sköta sin egen familj väl och se till att hans barn lyder honom med vederbörlig respekt. Om någon inte vet hur han ska sköta sin egen familj, hur kan han då ta hand om Guds församling? Han får inte vara nyomvänd, annars kan han bli högmodig och falla under samma dom som djävulen. Han måste också ha ett gott rykte hos utomstående, så att han inte faller i vanära och i djävulens fälla.”

”Anledningen till att jag lämnade dig på Kreta var att du skulle ordna upp det som var oavslutat och utse äldste i varje stad, som jag instruerade dig. En äldste måste vara ostrafflig, ha bara en hustru, ha barn som tror och inte kan anklagas för att vara vilda och olydiga. Eftersom en föreståndare är anförtrodd Guds verk måste han vara ostrafflig, inte överlägsen, inte lättretlig, inte dricka för mycket vin, inte våldsam, inte ute efter oärlig vinning. Han måste snarare vara gästfri, älska det som är gott, vara självbehärskad, rättfärdig, helig och disciplinerad. Han måste hålla fast vid det trovärdiga budskapet som det har lärts ut, så att han kan uppmuntra andra med sund lära och motbevisa dem som motsätter sig den.

I båda ovanstående avsnitt nämns inte några akademiska meriter som krävs för ämbetet som äldste. Alla viktiga egenskaper hos en ledare har att göra med en mans vandring med Jesus. Här är de i en lång lista:

oklanderlig

en hustru

troende lydiga barn

gästvänlig

älskar det goda

självbehärskad

helig

disciplinerade

kan undervisa
måttfull
respektabel
inte benägen att dricka mycket vin
inte våldsam
inte grälsjuk
inte pengasugen
sköter sitt eget hushåll väl
andligt mogen
har gott rykte.

Det är allt! Det här är helt enkelt egenskaperna hos en andlig man, en man som är helt hängiven Jesus Kristus.

Anledningen till att vi måste utsätta våra ledare för så rigorös utbildning inom så många olika kunskapsområden är att vi har gått från enkelhet till komplexitet. Kyrkan är inte längre en enkel samling av troende för ömsesidig uppbyggelse och tillbedjan. Det är en STORBRANSCH.

Men Gud kallar oss tillbaka till enkelheten. Och han kallar oss också att erkänna de män och kvinnor som han leder till ledarskap. Om vi förenklar vår uppfattning om kyrkan, kommer vi automatiskt att förenkla våra krav på ledarskap.

KAPITEL ÅTTA

ETT HJUL ELLER EN VINRANKA

Tänk på ett hjul som ligger på marken med ekrar som sträcker sig i alla riktningar från navet i mitten. Tänk nu på en vinstock som växer på marken och sträcker ut sina grenar i alla riktningar, slår ner rötter med jämna mellanrum och vid varje mellanrum ger upphov till en ny planta precis som sig själv, med samma potential att slå ut grenar som slår ner rötter med jämna mellanrum.

Vilket av ovanstående beskriver bäst strategin för genomsvad kyrkoplantering, hjulet eller vinstocken? Det är inte en fråga om vilket som fungerar. Båda fungerar, men det ena är organisatoriskt och det andra är organiskt. Vissa kyrkor använder hjulkonceptet och andra börjar inse visdomen i vinstockskonceptet för kyrkoplantering.

HJULET

Hjulkonceptet kräver att alla nybildade kyrkor är nära knutna till och beroende av moderkyrkan. Normalt kallas de inte kyrkor. De ses som en förlängning av moderkyrkan. Alla människor i de små kyrkorna träffas under veckan så att de kan delta i moderkyrkans gudstjänst på söndag morgon. Alla tionden och offergåvor går till moderkyrkan och ledarna för cellkyrkorna betraktas inte som pastorer. Ibland frigörs en av cellkyrkorna för att bli en fullfjädrad, äkta kyrka och en pastor utses. Detta är i huvudsak hjulkonceptet. Det har varit mycket

framgångsrikt på vissa platser och har gett upphov till några mycket stora församlingar.

VINRANKAN

Vinstockkonceptet för kyrkoplantering kan illustreras med ampelliljan. Ampelliljan har långa graciösa blad som liknar en tårpil i miniatyr. Inifrån bladen växer långa utlöpare som producerar nya små miniplantor. De små plantorna blir inte lika stora som moderplantan, eftersom de till skillnad från moderplantan, som har sina rötter i jorden, hänger i luften och får all sin näring från moderplantan. Om denna vackra hängande miniväxt klipps av från sin position och planteras i jorden, börjar den att slå ner egna rötter i jorden. När det händer börjar den lilla babyväxten att växa och skicka ut nya rankor i alla riktningar. På detta sätt kan en enda ampellilja ge upphov till ett oändligt antal vackra, mogna ampelliljor.

TENDENSER

Hjulet tenderar att *dra till sig själv*; vinstocken tenderar att *släppa utåt*.

Hjulet tenderar att vara *lokalt*; rankan tenderar att vara *translokalt*.

Hjulet tenderar att *lägga till*; rankan tenderar att *multiplitera*.

Hjulet tenderar att *bygga en kyrka*; vinstocken tenderar att *bygga många kyrkor*.

Hjulet tenderar att *begränsa missionsvisionen*; vinstocken tenderar att *främja missionsvisionen*.

Hjulet *omfattar gemenskapen*; vinstocken *omfattar världen*.

Hjulet *utbildar gruppledare*; vinstocken *utbildar alla*.

Hjulet *ser framför sig cellgrupper*; vinstocken *ser framför sig kyrkor som samlas i hemmen*.

Må skördens Herre ge oss en vision för kyrkoplantering som ger kyrkans liv fullständig frihet att uttrycka sig utan begränsningar!

KAPITEL NIO

ETT STEG MOT ENHET

Någon kanske frågar: "Men kommer inte alla dessa små husförsamlingar utspridda över en stad att orsaka splittring och oenighet inom Kristi kropp i staden?" Små församlingar orsakar inte mer splittring än stora. Mycket stora församlingar och mycket små församlingar har samma utmaning när det gäller enhet.

ORGANISATORISK ENHET ELLER ANDLIG ENHET

"Men vad är skillnaden mellan andlig enhet och organisatorisk enhet?" Vi är alla medlemmar i samma kropp, därför är vi ett, andligt sett. Jag kanske inte är medlem i din organisation, men om du tillhör Jesus, tillhör du mig och jag tillhör dig, för allt som tillhör Fadern och Sonen tillhör alla Guds barn överallt. Vi är medlemmar av hans kött och ben och vi är medlemmar hos varandra.

EN STAD - EN KYRKA

Paulus skrev aldrig till kyrkorna i någon stad. Han skrev alltid till "kyrkan" i den specifika staden. Det finns bara en kyrka i varje stad eller ort. Han skriver till "kyrkan" i Rom, Korint, Efesos osv. Men han skriver till "kyrkorna" i Galatien, "kyrkorna i Asien" osv. eftersom dessa var provinser och inte städer.

Det finns bara en kyrka på varje ort, även om det kan finnas tiotals eller till och med hundratals "kyrkor" som samlas i Jesu namn på den orten; de många mindre sammankomsterna

som utgör den enda kyrkan i den staden. Precis som alla kyrkor i alla städer i denna världen utgör Kristi kropp – den universella kyrkan – så utgör alla kyrkor (församlingar) inom en ort kyrkan i den staden.

BEVARA ENHETEN

I Efesierbrevet 4:3-6 läser vi: "Ansträng er för att bevara enheten i Anden genom fridens band. Det finns en kropp och en Ande... en Herre, en tro, ett dop, en Gud som är allas Fader, som är över alla och genom alla och i alla."

I ovanstående passage säger Paulus inte: "Skapa enhet i Anden." Han säger: "Bevara enheten i Anden", som om det var något som redan var etablerat. Han talar här som om enhet var något som kommer automatiskt som en del av paketet. Vi är födda på nytt till enhet eftersom "det finns en kropp, en Ande, en Herre, en Fader, en Gud". Vår del är helt enkelt att erkänna att vi redan är ett. Att uppfylla budet att bevara Andens enhet med fridens band är att bevara något som vi redan har, för man kan inte bevara något som man ännu inte har. Denna enhet finns inte i yttre strukturer. Den föds inte i yttre band och upprätthålls inte heller av yttre band. Den föds i Anden och i hjärtat. Den är en inre inställning. Den är en inställning till människor... Guds folk.

ENHET MED MÅNGFALD

Vi kan ha all den mångfald vi vill ha när det gäller organisationer, samfund och gemenskaper och ändå ha enhet i Anden. Vi hålls inte samman av "formellt medlemskap". Vi hålls samman av "Andens enhet med fridens band". Å andra sidan kan man ha en gigantisk organisation som omfattar alla kristna på jorden och ändå inte ha någon verklig enhet i Anden, även om man har organisatorisk enhet.

"Bandet" i Efesierbrevet 3:4-6 talar om något som binder samman, som ett rep eller ett bälte. Det bandet är "frid". Mot-

satsen till frid är strid eller krig. Om du har en attityd av kärlek och acceptans gentemot dina bröder och systrar i andra kyrkor, "bevarar du enheten" med dem. Du skapar den inte. Du håller den levande i din egen ande, och det är där enheten finns, i hjärtat. Den tar sig uttryck på olika sätt, men den finns i vår ande genom den Helige Ande. Omvänt, om du har en inställning av strid, splittring eller sekterism, bevarar du inte enheten i Anden genom fridens band.

ETT INRE STEG

Det enda steget mot enhet, och det finns bara ett, finns i Romarbrevet 14:1 och 15:7: "Acceptera dem vars tro är svag utan att döma... Acceptera varandra, precis som Kristus accepterat er." Ordet "acceptera" betyder att välkomna, omfamna, ta emot, erkänna släktskap, bekänna och förklara att vi är ett, eftersom vi genom den nya födelsen alla har fötts in i samma andliga familj. Vi är alla bröder och systrar eftersom Jesus är vår Frälsare och Gud är vår Fader! Precis som Jesus tog emot oss med all vår bräcklighet, våra fel och vår omognad, så låt oss ta emot varandra.

TA STEGET NU

Detta steg mot enhet kan tas precis där du befinner dig just nu. Du kan vända dig till Herren just nu och be:

"Fader, i Jesu Kristi, min Herres, namn erkänner jag att jag är en del av din andliga kropp, kyrkan i denna stad och i hela världen. Jag accepterar och tar emot var och en av dina barn som min bror eller syster, för du är vår Fader. Det spelar ingen roll var de bor. Det spelar ingen roll vilken ras de tillhör, vilka speciella trosuppfattningar eller sedvänjor de har, om de är post-, pre- eller amillennialister. Det spelar ingen roll om de döper genom att stänka eller genom nedsänkning, om de är arminianister eller kalvinister. Det spelar ingen roll om de går i kyrkan på lördag, söndag, måndag eller tisdag, om de är katoliker, protestanter, ortodoxa eller judar. Jag bryr mig inte om

de är baptister, metodister, presbyterianer eller fyrkantiga. Jag förklarar och förordnar nu i Jesu Kristi, den allsmåttige Guds Sons, namn att jag är ett med alla andra pånyttfödda troende som lever, har levt eller någonsin kommer att leva i tiden och i evigheten. Jag kommer att acceptera dem. Jag kommer att ta emot dem. Jag kommer att älska dem och stödjda dem. Jag kommer att be för dem och, som du leder mig, Herre, kommer jag att samarbete med dem och sträva efter att bevara denna enhet i Anden genom fridens band. Amen!"

När du uppriktigt ber ovanstående bön har du tagit ett steg mot enhet. "Men hur är det med läromässig enhet? Hur kan vi vandra tillsammans om vi inte är överens?" Gud leder oss inte alla att vandra i samma riktning. I Efesierbrevet 4:12 står det att vi ska bevara denna enhet i Anden "tills vi alla kommer till enhet i tron". Vi kan ha andlig enhet medan vi blir eniga i läran.

EN CENTRAL SANNING

Det finns bara en central sanning kring vilken vi alla kan förklara vår enhet, och den sanningen är inte en lära, ett begrepp, en princip eller en doktrin. Det är inte en kyrka, en trosriktning eller en rörelse. Den sanningen är en person. Jesus är sanningen. Han sa: "Jag är vägen, sanningen och livet." När vi kommer till honom ger han oss liv. Vi blir födda på nytt! När fängelsevakten i Filippi frågade Paulus och Silas: "Mina herrar, vad måste jag göra för att bli frälst?", var svaret inte: "Tro på vår lära och gå med i vår organisation." Svaret var: "Tro på Herren Jesus Kristus, så blir du frälst." Vi tror på en person och föds in i ljusets rike. När vi förenas med Jesus förenas vi också med varandra. Vi är ett i honom. Den som har Jesus har liv. Den som inte har Jesus har inte liv. Vi blir frälsta, inte genom att anamma en läromässig ståndpunkt, utan genom att ta emot Jesus Kristus själv.

TA EMOT VARANDRA

I varje församling, vare sig det är en husförsamling eller en traditionell församling, måste vi acceptera alla andra troende som medlemmar av samma kropp utan hänsyn till vilket kyrkosammanhang de tillhör. Gud kan ibland leda oss att samarbeta i större projekt, men det mest kraftfulla uttrycket för enhet är att acceptera och bekräfta varandra i det vi redan gör på många olika fronter och på många olika platser.

MÅNGA LEDARE – EN ARMÉ

Vi är alla i krig och det finns många generaler, löjtnanter, kaptenen och fotsoldater, men det finns en ledare, vår överbefälhavare, Jesus Kristus själv. Han sa: "Jag ska bygga min kyrka." Och det är vad han gör. Låt oss ge honom utrymme att bygga sin kyrka. Han har ansvaret för varje liten enhet i sin mäktiga armé. Vi må vara i olika divisioner, i olika enheter eller på olika fronter, men vi är fortfarande en armé, ett folk, som utkämpar samma krig mot mörkrets rike. Låt oss bekräfta och stödja varandra på våra olika tjänstgöringsplatser utan att tänka att vi är åtskilda bara för att vi inte alla är på samma plats och gör samma saker samtidigt under samma bannér.

MÅNGA STAMMAR – EN NATION

Det fanns tolv stammar i Israel, var och en med sitt eget territorium, sin egen släktforskning, sina egna ledare och sin egen fana. Men de var fortfarande ett folk, Israel. Vi må bestå av hundratals, eller till och med tusentals, samfund, organisationer och kyrkor, men vi är ett folk, Guds folk, Guds Israel. Vi behöver inte vara fysiskt tillsammans och göra samma saker under samma flagga för att vara ett. Vi är redan ett, så låt oss djärvt proklamera vår enhet och fortsätta vårt arbete med att utvidga hans rike samtidigt som vi bekräftar, accepterar och tar emot varandra. Detta är att "bevara Andens enhet genom fridens band".

KAPITEL TIO

VAD GÖR MAN I EN HUSKYRKA?

Det är betydelsefullt att varken Paulus eller Jesus själv gav oss några specifika instruktioner om exakt vad vi ska göra när vi samlas som församling. Jesu ord i Matteus 18:20 var mycket enkla: "För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Han sa inte att de måste göra vissa saker för att han skulle vara mitt ibland dem, bara samlas i hans namn.

Aposteln Paulus gav oss en liten inblick i hur de tidiga kyrkans sammankomster var i 1 Kor. 14:26:

"Vad ska vi säga, bröder? När ni samlas har var och en en psalm, ett ord av undervisning, en uppenbarelse, ett tungomål eller en tolkning. Allt detta måste ske för att stärka församlingen."

Kyrkans möten på den tiden var inte predikant-orienterade. Det var öppna möten där varje person skulle bidra till hela församlingens bästa. Utövandet av andliga gåvor uppmuntrades så att alla skulle bli välsignade och uppbyggda. Vi kan ur Apostlagärningarna och breven utläsa några av de väsentliga elementen i ett kyrkomöte. Följande är några av de saker som är viktiga att observera när vi samlas:

LOVPRISNING OCH BÖN

Det är alltid bra att börja varje möte med en längre tid av lovsång och tillbedjan med sporadiska spontana böner. Ibland

sker detta bara mellan vår själ och Gud, men ibland uppmanar han oss att be högt så att alla kan uppbyggas.

Musiker är en extra dimension i lovsången, men de är inte absolut nödvändiga. Några av de mest kraftfulla lovsångerna kan säkert frambringas utan några instrument eller bakgrundsmusik alls. Att bara sjunga till Herren från hjärtat utan instrument är ren lovsång och tillbedjan. Vi har kommit till en punkt i vår tid där vi lovar vår lovsång och tillber vår tillbedjan. Om det inte är tio på en skala från ett till tio på "gåshudsmätaren", känner vi att vi inte har kommit in i det allra heligaste. Vi uppträder inte för vår egen njutning, utan för Herrens, och han är helt nöjd med all lovsång så länge den kommer från ett uppriktigt hjärta. Det kommer att finnas tillfällen när den Helige Ande leder dig att göra ingenting annat än att lovsjunga Herren. Var öppen för hans ledning. Allt flödar ut från bön, lovsång och tillbedjan.

DELGIVANDE

Detta finns en tid för att dela med sig av sina gåvor enligt 1 Kor. 14:26. I ett öppet möte leder och uppmuntrar ledaren gruppen att dela med sig av vittnesbörd, erfarenheter, böneämnen, korta undervisningar, uppenbarelser, lovprisningsrapporter etc. Var uppmärksam på att de extroverta inte dominerar delandet. Få fram de tystlåtna genom att ställa frågor. Ibland är det nödvändigt att i början av delgivningstiden uppmana de tystlåtna att "kliva ur båten" och lägga bort sin rädsla för människor och ge ett vittnesbörd om Herren. Det är lika nödvändigt att uppmuntra de mer pratsamma att hålla tillbaka och ge andra möjlighet att tala.

NATTVARD

Låt någon förklara någon aspekt av dess betydelse och låt sedan bröderna och systrarna ta del av vår Herres kropp och blod med förståelse och tro. Detta är också en tid att pröva oss själva och omvända oss från alla synder som Herren kan up-

penbara för oss när vi väntar på honom. Det är en bra tid att bjuda in dem som inte känner Kristus att be och ta emot honom innan vi serverar brödet och kalken. Många är redo att ta emot Jesus om vi bara ger en kort förklaring av evangeliet och leder församlingen i en bön om att ta emot Kristus. Många leds till Kristus på detta sätt. De som tar emot Kristus som Frälsare bör omedelbart döpas med vatten. Exemplet från den tidiga kyrkan i Apostlagärningarna var att alltid döpa nya omvända samma dag som de tog emot Jesus.

TJÄNST

Var öppna för att tjäna varandra genom profetisk tjänst, handpåläggning, bön för de sjuka, befrielse av dem som är bundna av plågende andar, tjänst för att fyllas med den Helige Ande, etc. Låt alla Andens gåvor flöda fritt för allas uppbyggelse enligt 1 Korintierbrevet 14. Se till att inte låta "superpastorn" dominera under denna tid.

BIBELSAMTAL

Någon kan ge en kort undervisning från Guds ord. Detta kan ges av vem som helst enligt 1 Kor. 14:26. Normalt handlar inte detta om en lång predikan. På grund av den öppna samlingen undervisar den Helige Ande under hela gudstjänsten genom att använda olika deltagare. Under århundradenas lopp har "predikan" eller undervisningstiden utökats mer och mer, nästan till den grad att gruppdeltagandet uteslutits. Detta har lett till en typ av gudstjänst där man är åskådare, där en person använder sina gåvor medan resten tittar på, lyssnar och tar emot (och ibland sover). Huskyrkans utformning tenderar att rätta till detta fel och lyfta fram hela församlingens gåvor för att bygga upp sig själv. Den Helige Ande kommer att vägleda varje möte när det gäller detaljerna. Gör det inte till ett program.

Viktiga element i en husförsamling, eller vilken församling som helst för den delen, är lovsång, tillbedjan, bön, delgiv-

ning, undervisning i Guds ord, uppmuntran till att använda andliga gåvor, vattendop, dop i den Helige Ande, nattvard, evangelisation och personlig tjänst till varandra. Detta är några av de saker som Jesus talade om när han sa: "Lär dem att hålla allt vad jag har befallt er, och se, jag är med er alla dagar intill tidens slut."

KAPITEL ELVA

HUR MAN STARTAR EN HUSKYRKA

När vi ställer frågan "Hur startar man en husförsamling?" frågar vi egentligen "Hur startar man en församling?" Det finns inget begrepp som "husförsamling" i Nya testamentet. Det står: "Hälsa Nymfa och församlingen i hennes hus." Det står inte: "... husförsamlingen i hennes hus." En församling som samlas i ett hus är en församling!

SAFEWAY OCH CIRCLE K

Vi tänker på att starta en kyrka och vi darrar! Vi ser det som en monumental uppgift eftersom vi tänker i termer av större kyrkor. Vi prisar Herren för alla stora kyrkor som lyfter fram Jesus som Frälsare, men i en genomsnittlig stad går 50 procent av befolkningen inte i någon kyrka. Det finns fortfarande utrymme för många fler kyrkor i varje stad i världen, både stora och små kyrkor. Vi har stora stormarknader i varje stad, men vi har också små närbutiker. Båda gör samma sak. De säljer mat. De stora marknaderna tillgodoser inte befolkningens totala behov mer än de stora kyrkorna tillgodoser människors totala behov. Huskyrkor konkurrerar inte med de större. De är allierade i kampen mot mörkrets rike.

FRAM MED STRIDSVAGNARNA!

Jag kommer alltid att minnas vad min vän Hobart Vann sa när han berättade om några av sina upplevelser under andra

världskriget. Kriget var på väg att ta slut och de allierade befriade Frankrike och Italien från den tyska ockupationen. När de närmade sig en stad körde de upp sina stridsvagnar på en höjd med utsikt över staden. Snart körde en annan stridsvagn upp bredvid deras och ännu en tills det fanns dussintals av dessa kraftfulla stridsvagnar redo att avancera mot staden. Hobart sa: "Bob, jag öppnade aldrig luckan på vår stridsvagn och vinkade bort alla andra stridsvagnar och ropade: 'Hallå, killar, stick härifrån! Det här är vårt revir! Vi tar den här staden utan er hjälp! Sluta tränga in på vårt territorium! Vi kan ta den här helt själva!' Vi var glada att vi inte skulle gå in ensamma för att ta den staden. Varenda en av de där stridsvagnarna såg vackra ut för oss! Dundret från deras motorer var musik för våra öron! Vi hade varit glada om vi haft dubbelt så många stridsvagnar som vi hade!" På samma sätt kan ingen av oss säga: "Hallå, hör ni! Starta inte en ny församling i den här staden! Vi når redan alla i den här staden!" Det snabbaste sättet att evangelisera en stad är att starta nya församlingar, så varför skulle jag bli upprörd om någon startar en ny församling, vare sig det är en församling som samlas i ett hus eller i ett tempel?

GENOMSYRAD KYRKOPLANTERING OCH HUSKYRKAN

Om vi ska mätta städer och nationer med kyrkor måste vi börja tänka i termer av att starta kyrkor i hus. Den snabbaste kyrkotillväxten i historien äger rum i Kina genom massiv kyrkoplantering ledd av den Helige Ande. Detta är inte en teori utan en praktisk verklighet och står som ett vittnesbörd för kyrkan världen över om effektiviteten i massiv kyrkoplantering.

ATT STARTA EN KYRKA I ETT HUS. . .

Följande är saker att tänka på när man startar en kyrka i ett hus. Du kan genomföra några av dem eller alla. Det viktiga är att göra det som den Helige Ande säger att du ska göra i din egen specifika situation.

Be och få andra att be.

Nyckeln till all framgång i Guds rike är bön. Men det räcker inte att bara be. Be andra att be med dig. Hitta någon som delar din vision och be tillsammans med dem om Guds vägledning om hur ni ska gå vidare.

Arbeta med aposteln, profeten, evangelisten, pastorn och läraren.

I Apostlagärningarna 8:1 och 11:19-21 läser vi:

”Den dagen uppstod en stor förföljelse mot församlingen i Jerusalem, och alla utom apostlarna skingrades över hela Judeen och Samarien. De som skingrats på grund av förföljelsen som uppstod i samband med Stefanus begav sig till Fenicien, Cypern och Antiochia och talade bara till judar. Men några av dem, män från Cypern och Kyrene, kom till Antiochia och började också tala till grekerna och predika om Herren Jesus. Och Herrens hand var med dem, och ett stort antal som trodde vände sig till Herren.

När nyheten om dem nådde kyrkan i Jerusalem, sände de Barnabas till Antiochia. När han kom dit och såg Guds nåd, glädde han sig och uppmuntrade dem alla med fast hjärta att förbli trogna Herren, ty han var en god man, full av den Helige Ande och tro. Och ett stort antal människor kom till Herren. Han begav sig till Tarsus för att leta efter Saulus, och när han hade hittat honom förde han honom till Antiochia. Och det hände sig att de under ett helt år samlades med församlingen och undervisade ett stort antal människor, och lärjungarna kallades kristna i Antiochia.”

Det var inte apostlarna som grundade församlingen i staden Antiochia. Det var de kristna som skingrats av förföljelsen som startade församlingen i den staden. Apostlarna sände senare Barnabas för att hjälpa till att ge den uppmuntran och styrka.

Den fenomenala husförsamlingsrörelsen i Kina visar att alla som älskar och tjänar Herren Jesus kan starta församlingar. Men vi behöver apostolisk tillsyn och alla de gåvor till församlingen som nämns i Efesierbrevets fjärde kapitel för att fullända den, så att den kan betjäna sig själv och växa till mognad.

Fader, visa oss hur vi kan styrka församlingen. Hjälプ oss som pastorer och ledare att inte kontrollera, kväva, manipulera eller strypa församlingen. Gör det möjligt för oss att befria församlingen så att den kan vara allt det som du skapade den till att vara!

Ät en enkel måltid med nattvard i slutet.

Det finns inget enda rätt sätt att samlas på. Vissa möten kommer främst att ägnas åt lovsång och tillbedjan, andra åt bön, andra åt vittnesbörd om Guds godhet mot oss, andra åt bibelstudier, andra åt att tjäna varandra, andra åt undervisning o.s.v. Det är dock centralt för att Jesu Kristi evangelium ska fortsätta att spridas att vi ofta firar nattvarden med bröd och vin. Vi måste lägga största vikt vid försoningen.

Det vore klokt att fira minnet av Jesu brutna kropp och utgjutna blod varje gång vi träffas. Be flera personer att dela med sig av vad det betyder för dem innan de tar emot nattvarden. Låt någon ge en kort undervisning om betydelsen av Herrens måltid. Det är ett utmärkt tillfälle att leda människor till Herren.

Börja i liten skala.

”Där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.” (Matt. 18:20)

Enligt denna vers krävs det bara två eller tre personer för att bilda en församling. En församling av människor som bär Jesu namn, med Jesus i sin mitt, är en KYRKA! Be om tillväxt, men bli inte nedslagen om kyrkan är liten. Den kommer att växa och med tiden kommer du att kunna sända ut två eller tre par

för att starta en ny församling i en annan del av staden eller i en närliggande ort.

Var aktiv i flera husförsamlingar.

Man kan vara engagerad i flera husförsamlingar samtidigt. Vissa av de heliga ser detta och känner sig fria att utvidga sitt engagemang till Kristi kropp för att hjälpa till på mer än ett ställe. En pastor kan övervaka flera husförsamlingar.

Var fria att träffas när och var som helst.

Träffas på söndag morgon eller lördag kväll. Samlas i samma hus hela tiden eller träffas i olika hus då och då. Ha långa eller korta möten. Det är okej att åka på läger tillsammans och ha ett möte som en del av utflykten. Kyrkan är människor som samlas i Jesu namn.

Gör inte någon medlemslista.

Av ovan nämnda skäl ska du inte göra vissa människor till medlemmar och andra till icke-medlemmar. De kommer ändå aldrig att bli dina får. De tillhör alla Jesus om de är pånyttfödda. Om de inte är det, har du den stora förmånen att leda dem till Herren. Fram till dess är de lika välkomna att delta i våra möten som alla andra.

Ta emot alla som kommer.

Vissa som kommer till din husförsamling är formella medlemmar i en annan gemenskap. Eftersom vi inte har någon medlemslista är det inget problem. Vi försöker inte avleda någon från något som Herren säger att de ska göra. Men vi säger inte heller till dem att de inte får komma till våra möten. Vi måste ta emot alla som kommer till oss, precis som alla andra kyrkor i staden bör ta emot alla som kommer till deras möten.

Skriv inte någon stadga eller några stadgar.

Nya testamentet är vår stadga och våra förordningar. Det är fullständigt tillräckligt. Vi behöver inte formulera något annat dokument för att ge oss riktlinjer som församling. En nytestamentlig församling bör hämta sina riktlinjer från Nya testamentet under ledning av den Helige Ande. Många församlingar väljer av olika skäl att inte verka inom en ideell religiös organisation. Låt Herren leda dig i denna fråga. Den enda fördelen med en federal ideell status är ett avdrag på vår inkomstskatt för offergåvor till kyrkan. Den dag kommer när vi helt enkelt ger till Herren och inte förväntar oss något tillbaka på skattedagen. Vi är inte emot att utnyttja denna skattelättnad. Använd den om Herren ger dig frid om det. Den dag kan komma när nackdelarna med att vara en "registrerad" ideell religiös organisation överväger fördelarna.

Kasta inte sten på den "traditionella kyrkan". Vi är en del av den traditionella kyrkan eftersom vi är en del av den stadsomfattande kyrkan. Kyrkans problem är våra problem eftersom vi är kyrkan. Låt oss inte falla i den fälla som de tidiga kristna i Korint föll i. I 1 Korintierbrevet 1:10-13 säger Paulus:

"Jag uppmanar er, bröder, i vår Herre Jesu Kristi namn, att ni alla är överens så att det inte blir splittring bland er och att ni blir fullkomligt eniga i tankar och sinnen. Mina bröder, några från Chloes hus har berättat mig att det finns stridigheter bland er. Vad jag menar är detta: En av er säger: 'Jag följer Paulus', en annan säger: 'Jag följer Apollos', en annan: 'Jag följer Kefas', och en annan: 'Jag följer Kristus'. Är Kristus delad? Har Paulus korsfästs för er? Har ni döpts i Paulus namn?"

Vissa kanske säger: "Det vore fel att säga: 'Jag tillhör Paulus, eller jag tillhör Apollos, eller jag tillhör Kefas', men hur kan det vara fel att säga 'jag tillhör Kristus'? Det är fel att säga 'jag tillhör Kristus' när du menar 'Jag är inte av er eftersom jag är

av Kristus'. Det kommer från en sekteristisk eller splittrande anda. Därför är det fel att säga: 'Jag tillhör husförsamlingsrörelsen. Jag tillhör inte den traditionella kyrkan.' Det är en dålig anda som kommer från en "vi och de"-mentalitet. **Vi är ett om vi har samma frälsare och samma fader i himlen! Därför måste vi tänka och tala så att vi omfamnar vår enhet och inte förnekar den.**

Träffas regelbundet.

Jag tror på en avslappnad kyrka, som den de två lärjungarna hade på vägen till Emmaus när Kristus plötsligt var "mitt ibland dem". Vi har fler kyrkomöten än vi tror vi har på grund av dessa informella stunder med andra troende, men om vi ska grunda församlingar måste vi bestämma regelbundna mötestider. Herren kan leda dig att ändra tid och plats ibland, men det bör finnas en viss regelbundenhet i mötena.

Varför ska vi träffas?

För många har kyrkan blivit en plikt, något vi måste göra, och vi blir glada när det är över för ännu en vecka. Varför träffas? Det är en berättigad fråga som förtjänar ett genomtänkt svar.

Varför träffas? Hebreerbrevet 10:24-25 säger oss att vi inte får sluta träffas som vissa har för vana att göra, utan uppmuntra varandra, "och det desto mer när ni ser att dagen närmar sig." Vi måste samlas om vi ska ha styrka för de kommande dagarna. Det behöver inte vara en stor sammankomst för att vi ska få allt vi behöver få och ge allt vi behöver ge. Det kan vara en mycket liten sammankomst med två eller tre personer, och kyrkans dynamik kommer att engagera oss och vi kommer alla att hjälpas och välsignas. Vi ska inte sträva efter att vara små, men vi måste vara nöjda om vi är små.

Varför träffas? Samhörighet är en källa till styrka. En annan broder eller syster kan öka min styrka med 1000 %. I andevärlden måste vi agera som ett team. Vi har alla har blind

fläckar. Det enda sättet vi kan gå i säkerhet är att gå i mångfald. Ja, vi verkligen behöver varandra! "En ska jaga tusen och två ska sätta tiotusen på fly."

Varför träffas? Jesus dog för dig och mig individuellt, men det finns många ställen i Bibeln där vi läser att han dog för kyrkan. "Han älskade kyrkan och gav sig själv för den." Ef. 5:20. Hur kan vi säga att vi älskar Jesus om vi inte älskar det han älskar? Vi måste älska kyrkan, för Jesus älskar kyrkan. Om vi har svårt att relatera till den organiserade kyrkan, den institutionaliserade kyrkan, den traditionella kyrkan, den konfessionella kyrkan, den problematiska kyrkan, den fula kyrkan, kom bara ihåg att Jesus fortfarande har en relation till den och han lovade att aldrig lämna den eller överge den. Vi måste ha samma inställning till kyrkan (hela kyrkan) som vår Herre har.

Varför träffas? För att uppleva "Jesus i vår mitt". Han sa: "För där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem." Han är inte "mitt ibland" mig. Han lever "i" mig. Han är bara mitt ibland två eller tre eller fler av oss när vi samlas i hans namn. Det är en helt annan upplevelse än Jesus inom oss. Det finns vissa saker som bara kan hända när Jesus är i mitten, och om vi aldrig samlas i hans namn, kommer de aldrig att hända.

Varför träffas? Det finns ett specifikt löfte om att "Om två av er är överens om något, skall min Fader i himlen ge dem det." Vi kan bara se det löftet uppfyllas när vi samlas med minst en annan kristen.

Varför träffas? För att ta del av nattvarden tillsammans med andra, som hans ord avslöjar. Jesus sa: "Ät detta bröd och drick denna kalk till minne av mig." Han ska minnas i sitt folks närvaro. Även om det inte är fel att ta kalken och brödet ensam, är det enda exemplet vi har i Nya testamentet att de tog det tillsammans med andra heliga.

Varför träffas? Aposteln Jakob säger att vi ska "bekänna våra synder för varandra varandra och be för varandra så att vi kan bli helade." Vi ser denna fras "varandra" återkomma gång på gång i hela Nya testamentet. Det finns inget sätt att undvika den tydliga slutsatsen att vi är en del av *en* kropp.

Varför träffas? För att ära Jesu namn när vi tillber och prisar hans namn tillsammans!

Varför träffas? För att följa exemplet från den tidiga kyrkan som träffades dagligen från hus till hus, och på offentliga platser. Genom att göra detta fyllde de Jerusalem med läran om Kristus.

Varför träffas? För att låta kroppen betjäna kroppen.

Detta är några av anledningarna till att vi samlas i Jesu namn. Väckelserörelser som fortsätter att blomstra i världen idag är där Guds folk samlas dagligen eller åtminstone mycket ofta. Söndagsmöten var inte normen i den tidiga kyrkan och det är inte heller normen där väckelsebränder bryter ut idag. Om Gud verkar ibland oss med sin kraft kommer vi inte att ha några problem med att träffas dagligen.

Var inte rädd för att kalla det kyrka (församling).

I hela Nya testamentet finner vi många ord som används i stället för ordet "kyrka", såsom lärjungar, heliga, församling, troende etc. Ibland kommer vi att kalla våra möten för kyrka och andra gånger kommer vi att kalla dem gemenskap, samlingar, församling. Men när vi samlas i Jesu namn vet vi att det är kyrkan som är hans kropp.

Underordna er den andliga auktoriteten.

Vi har alla ansvar att underordna oss den av Gud ordinerade andliga auktoriteten var vi än finner den. Ibland hör jag pastorer säga: "Han är vår apostel." Jag påminner dem om att detta inte är ett bibliskt begrepp eller en biblisk idé. En apostel är

en apostel var han än går och en pastor är en pastor var han än går. Men en apostel, profet, evangelist eller lärare kan inte fungera där han inte accepteras och respekteras. Inte heller kan en pastor fungera där han inte tas emot.

Gud ger oss vissa personer som står oss närmare än andra, men vi får inte avvisa någon som Herren sänder till oss. Vi är lemningar till varandra, därför är vi alla ansvariga för att vaka över varandra i den utsträckning våra liv berör varandra. Vi måste omfamna den stadsomfattande kyrkan, men vi tillhör också den världsomspännande kyrkan. Jag kan inte förhålla mig annorlunda till en broder som bor i min egen stad än till en broder eller syster från Kina eller Korea. Vi är alla EN KROPP.

Använd bibelsamtal

För flera år sedan visade Herren oss en typ av bibelstudie som var mycket enkel, spontan, ostrukturerad och okomplicerad. Jag kallar den diskussionsbibelstudium. Med denna typ av bibelstudie behöver du ingen lärare eller något bibelstudiematerial. Allt du behöver är en bibel och några personer som vill veta vad Bibeln handlar om. Om någon är närvarande med en gåva att undervisa, låt honom/henne delta som en lärande och inte som en lärare. Det handlar om gruppdeltagande och är inte en lexion.

Den bibliska grunden för denna typ av bibelstudie är Kolosserbrevet 4:16: "När detta brev har lästs upp för er, se till att det också läses upp i församlingen i Laodicea och att ni i tur och ordning läser brevet från Laodicea."

I diskussionsbibelstudiet läser vi helt enkelt skriften, var och en turas om att läsa några verser, beroende på hur många som är närvarande. Medan det läses upp är alla välkomna att avbryta när som helst och kommentera eller ställa en fråga. Det är diskussionsbibelstudium. Prova det! Du kommer att gilla det!

Prova det hemma i din familjegudstjänst. Du kommer att bli förvånad över hur mycket konversation som uppstår och hur mycket du lär dig när ni läser Guds ord tillsammans. Ibland kan ni läsa långa avsnitt utan någon diskussion alls. Låt bara Ordet verka. Försök inte tvinga fram samtal. När det väl kommer igång blir problemet hur man komma tillbaka till läsningen. Ledarens uppgift är att hålla både läsningen och samtalet igång, inte bara det ena eller det andra.

Du behöver inte analysera varje ord. Läs bara. Det är fantastiskt hur mycket man kan lära sig om Bibeln genom att läsa den! Det påminner mig om en konferens vi höll för flera år sedan. Vi hade bjudit in en framstående bibellärare som talare. Vid lunchen bad jag honom att ge oss några tips om hur man studerar Bibeln. Han log och sa: "Visst, det gör jag gärna

Efter lunchen reste han sig och sa: "Broder Fitts har bett mig att ge er några tips om hur man kommer igång med bibelstudier, så här kommer de: Har ni pennor och papper? Det är tre stycken. Punkt nummer ett är: LÄS BIBELN! Punkt nummer två är: LÄS BIBELN!! Och punkt nummer tre är: LÄS BIBELN! Det var allt. Alla skrattade. Han skrattade inte. Han menade allvar. Han skämtade inte. Vi slutade skratta. Vi förstod poängen. Han fortsatte med att förklara vikten av att bara läsa Bibeln utan tankar på att "studera" Bibeln. Jag har aldrig glömt den kraftfulla lektionen. De flesta troende har aldrig läst Bibeln en enda gång.

Paulus förmanade Timoteus: "Ägna dig åt att läsa Skriften offentligt, åt att predika och undervisa" (1 Timoteus 4:13). Vi hör mycket predikande och undervisning, men inte så mycket om offentlig läsning av Skriften. Diskussionsbibelstudier är just det. Det är offentlig läsning av Skriften. Predikan och undervisning har sin plats, men DBS är för gruppinteraktion.

Bibeln skrevs till vanliga, ordinära människor. Nyligen kom frågan upp i mitt sinne: Riktade författarna till breven i Nya

testamentet dem till pastorer och ledare eller var de riktade till folket själva? Jag läste omedelbart inledningen till varje brev som Paulus skrev för att hitta svaret på den frågan. Jag blev förvånad. Jag trodde att några av dem skulle vara riktade till kyrkans ledare, men det jag upptäckte var en chock! Vi hade just fått en brådskande förfrågan från Ryssland om biblar för de hundratals husförsamlingar som bildades där. "Varför litteratur?" tänkte jag, "De har ju redan den enklaste, mest kraftfulla, livsförvandlande litteraturen i hela världen, Bibeln!" Nya testamentet skrevs till vanliga människor. Se vad jag fann när jag läste Paulus inledning till alla sina brev:

"Paulus, en tjänare av Kristus Jesus... till alla i Rom som är älskade av Gud och kallade att vara heliga." (Romarbrevet)

"Paulus, kallad att vara apostel för Kristus Jesus genom Guds vilja... till Guds församling i Korint, till dem som helgats i Kristus Jesus och kallats till helighet..." (1 Korintierbrevet)

"Paulus, en apostel av Kristus Jesus genom Guds vilja... till Guds församling i Korint, tillsammans med alla heliga i hela Achaia." (2 Korintierbrevet)

"Paulus, apostel... till församlingarna i Galatien" (Galaterbrevet)

"Paulus, apostel... till de heliga i Efesos, de troende i Kristus Jesus" (Efesierbrevet)

"Paulus och Timoteus... till alla heliga i Kristus Jesus i Filippi tillsammans med biskoparna och diakoner." (Filipperbrevet). Detta är det enda brevet som nämner kyrkans ledare, men även detta är adresserat till alla heliga, vilket naturligtvis inkluderar de äldste och diakonerna.

"Paulus, apostel... till de heliga och trogna bröderna i Kristus i Kolosse.

"Paulus, Silas och Timoteus till kyrkan (Guds folk) i Tessalonike i Gud Fadern och Herren Jesus Kristus:" (Tessalonikerbrevet 1 och 2)

Jag fann att varje brev var skrivet till Guds folk och inte till en elitgrupp av "prästerskap" som skulle förklara brevets innebörd för folket. Brevet var läsa upp för folket, vilket innebar att de kunde förstå innehållet i brevet. Det är naturligtvis inget fel i att förklara svåra passager, men den Helige Ande kan och kommer att uppenbara innebörden av sitt ord för sitt folk genom sitt folk. Gruppbibelstudier, särskilt diskussionsbibelstudier, är ett utmärkt sätt att låta kroppen att betjäna kroppen.

De troendes prästadöme

Följande ord från aposteln Paulus visar att Nya testamentet är skrivet för den vanliga, ordinära kristna. Vi är ett "kungligt prästerskap" och är inte beroende av ett "speciellt" prästerskap för att förstå Bibeln:

" Dess (Kyrkans) tjänare har jag blivit genom det uppdrag som Gud gav mig för er skull: att överallt predika Guds ord, den hemlighet som varit dold genom tider och generationer men nu har uppenbarats för hans heliga. Gud ville visa dem vilken rik härlighet denna hemlighet är bland hedningarna: Kristus i er, härlighetens hopp. (Kollosserbrevet 1:25-27)

Paulus kunde förmedla Guds ord direkt till folket, även de djupaste mysterier, eftersom dessa mysterier nu är avslöjade (uppenbarade) för de heliga. Paulus visste att hans skrifter kunde förstås av vanliga kristna, även om Petrus sa att vissa av de saker som Paulus skrev var svåra att förstå. (Se 2 Petrusbrevet 3:16)

Dessa och andra bibelställen gör det tydligt att det inte bara är säkert utan också mycket praktiskt att att en grupp vanliga, ordinära troende samlas för bibelstudier utan något mer än

Bibeln. Inga kommentarer, inga kvartalstidskrifter, inga "experter" på Bibeln, inga pastorer eller lärare. Låter det riskabelt? Ta risken! Paulus gjorde det, och han är kanske den främste kyrkogrundaren genom tiderna!

Fördelar med diskussionsbaserat bibelstudie:

(1) Håll mötet informellt. Låt ledarskapets gåva komma till uttryck, men låt ingen ta på sig rollen som "expert" på bibelkunskap.

(2) I de flesta länder finns det Nya testamenten eller åtminstone delar tillgängliga för folket. Det bästa materialet för bibelstudier är Bibeln själv.

(3) DBS avfärdar tanken att vi behöver en annan bok för att förklara Bibelns innebörd. Guds ord talar för sig själv!

(4) DBS undviker kostnader för inköp av litteratur. I mycket fattiga länder som just öppnar sig för evangeliet, såsom f.d. Sovjetunionen, är det en stor hjälp att inte behöva bära kostnaderna för tryckning eller köpa bibelstudiematerial.

(5) Att använda den enkla DBS-metoden gör det lättare att starta husförsamlingar. Ju enklare, desto lättare.

(6) DBS gör oss beroende av den Helige Ande för att förstå det vi läser. Teamarbetet ger balans och styrka. Det som en person inte ser, ser någon annan. Om gruppen kommer ur kurs, kommer Gud att uppenbara det också. (Filippébrevet 3:15)

(7) DBS kommer att lägga tyngdpunkten tillbaka på Bibeln själv. Detta kommer att öppna upp Bibeln för varje deltagare. De flesta kristna vet inte vad som står i Bibeln. De har hört och läst mycket om Bibeln, men sällan kommit själva Bibeln.

Hur man håller ett diskussionsbaserat bibelstudie

(1) Börja med en bön om att alla ska bli uppbyggda.

- (2) Det är inte nödvändigt att alla har en bibel. Man kan skicka runt en och läsa.
- (3) Utse en ledare, men inte en lärare.
- (4) Läs runt i cirkeln. Be dem som inte vill läsa att skicka den vidare till nästa person.
- (5) Läs utan att försöka provocera fram en diskussion.
- (6) Uppmuntra avbrott för kommentarer eller frågor.
- (7) Håll dig till ämnet. Diskutera den passage som läses.
- (8) Låt ingen dominera diskussionen.
- (9) Var lyhörd för när det är dags att avsluta.
- (10) Avsluta med en stund av bön och lovsång.

Sammanfattningen av allt vi har sagt om diskussionsbibelstudier är att de är enkla, det är säkert och det är i linje med visionen att föra Kristi kropp in i arbetet med att uppbygga sig själv. Aposteln Petrus sa: "Tjäna varandra med de särskilda gåvor som Gud har gett var och en av er, som Guds trogna tjänare." (1 Petrus 4:10)

Planera och be för en "kyrkodelning".

En av de mest smärtsamma upplevelser man kan gå igenom är en gammaldags kyrkosplittring. Det är bara smärtsamt om man inte planerar för att det ska ske. Om vi regelbundet tar med kyrkodelningar i våra planer och böner, så är vi lyckliga när det sker, och alla blir välsignade. Varje husförsamling är "född gravid". Detta är vår vision från den allra första dagen att vi kommer att föda en "babykyrka". Vår plan är inte att bygga, köpa eller hyra byggnader som rymmer många människor. När vi blir för stora för att få plats i ett genomsnittligt hus, kommer vi att skicka ut två eller tre familjer för att starta en ny huskyrka på en annan plats. Visionen för Saturation Church Planting är att ha Kristi närvaro i varje litet grannskap

i varje stad i varje land i världen. Vi har tro på att att Herrens Jesus Kristus stora uppdrag bokstavligen kan uppfyllas.

Omfamna den stadsomfattande kyrkan.

Sätt inte ett namn på din kyrka. Det kan bli ett verktyg för fienden att splittra.

Alla vill veta vilken "typ" av kristen du är. Fördöm inte dem som använder namn, men om du undviker att namnge din gemenskap kommer du så småningom att inse visheten i det. Att namnge är att klassificera. Att klassificera är att starta ett samfund. Tänk igenom igen. Är det vad du vill? Ge den inte ett namn utöver det vi finner i Nya testamentet... "kyrkan som samlas i Priscillas och Akillas hus". Kom ihåg att allt som tillhör Jesus tillhör mig, och om du tillhör Jesus tillhör du mig och jag tillhör dig. Det gäller även kyrkor. Jag är medlem i varje kyrka som tillhör Jesus, och om du är medlem i Kristi kropp är du det också. Det är okej att besöka några av dina bröder och systrar som går i andra kyrkor, även om de kanske inte håller med dig om alla punkter i läran, och du kanske inte har rätt i alla punkter själv!

KAPITEL TOLV

FRÅGOR OCH SVAR

Följande är vanliga frågor om husförsamlingar:

Varför husförsamlingar?

Vi startar husförsamlingar av följande skäl:

Vårt mål är inte bara att starta en kyrka. Vårt mål är att starta en rörelse för att grunda huskyrkor. Vi tror att detta bäst kan göras genom att fokusera på den enklaste och mest reproducerbara formen för församlingsplantering. Husförsamlingen uppfyller det behovet.

Vi tror att huskyrkokonceptet är det bästa sättet att utbilda pastorer och ledare.

Enkelheten i små församlingar gör det lätt att multiplicera församlingarna.

Gud kallar sitt folk att bryta med traditionalism och professionalism och återgå tillbaka till enkelheten.

I de flesta länder idag är det enda sättet att få igång en kyrkplanteringsrörelse . Vi kan omöjligen genomföra en genomsvrad kyrkplantering om vi tänker i i termer av traditionell kyrka.

Det är den bästa miljön för att uppmuntra kroppen att betjäna kroppen.

Är inte huskyrkan samma sak som cellgruppen?

Cellgruppskonceptet är hjulmetoden och huskyrkan är vinstockmetoden. En cellgrupp ses som en del av en annan kyrkas utåtriktade verksamhet medan en husförsamling är en församling i sig själv och fungerar som en församling, som kan göra allt det som kyrkor gör, inklusive dop, nattvard, vigsel, begravning o.s.v.

Hur kan man utveckla ett fullständigt kyrkoprogram i en husförsamling?

Vi tror att om vi fokuserar på de saker som nämns i kapitel sex, VAD GÖR MAN I EN HUSKYRKA?, kommer Herren att göra det möjligt för oss att tillgodose behoven hos alla individer och familjer som deltar. Den Helige Ande kan göra oss innovativa i vårt sätt att tillgodose behov. Vissa kommer att behöva delta i kyrkor som har möjlighet att erbjuda mer varierade program. Vi konkurrerar inte med andra kyrkor. Vi arbetar tillsammans med dem för att hjälpa till att genomföra det stora uppdraget.

Hur är det med barnen? Kommer de att ha särskilda klasser?

Vissa husförsamlingar kommer att ha barnmöten separat från ungdomar och vuxna. Vissa kommer att träffas alla tillsammans. Det är förvånande hur mycket små barn lär sig bara genom att vara tillsammans med ungdomar och vuxna. Varje kyrka kommer att söka Herren för att få veta hur man ska tillgodose behoven hos dem som deltar.

Hur ofta träffas husförsamlingarna?

En eller två gånger i veckan är vanligt, men det är ett beslut som måste fattas av folket i varje församling. Det finns inget i Bibeln som säger hur ofta vi ska träffas.

Träffas ni alltid i samma hus?

Vi hålls samman av relationer och inte av mötesplatsen, så det går bra att flytta runt.

Var hittar ni pastorer som kan leda dessa församlingar?

De verkliga kvalifikationerna för äldste (pastorer) finns på två ställen i Nya testamentet: Titus 1:6-9 och 1 Tim. 5:1-7. Gud har försett oss med många ödmjuka, lärbara, gudfruktiga män och kvinnor i våra kyrkor som är kapabla att leda husförsamlingar. Lärlingsmetoden är den bästa metoden för att utbilda pastorer och ledare. Det har aldrig funnits en bättre metod och det kommer aldrig att finnas någon!

Hur ger en husförsamling upphov till en annan husförsamling?

Detta är en del av utbildningen av en äldste. Han får ett område och uppgiften att starta en ny husförsamling. I de flesta fall får han minst ett eller två par som hjälper honom att komma igång. Helst ska ett av paren vara pastorer under träning så att det redan från början finns en vision för att starta nya församlingar. En mycket liten husförsamling kan skicka ut två eller tre par varje år för att starta en ny församling.

Menar du att alla församlingar borde vara husförsamlingar?

Det är inte vår avsikt att riva ner något som Gud bygger upp. Vi är engagerade i att välsigna och hjälpa alla församlingar i varje stad, stora som små, konfessionella, icke-konfessionella eller interkonfessionella. Vi vill helt enkelt presentera ett giltigt uttryck för kyrkan som är baserat på Guds ord och som har visat sig vara effektivt både i den ursprungliga kyrkan och i modern tid. Gud kallar inte alla sina människor på alla platser att göra exakt samma sak. Jesus Kristi kyrka är otroligt flexibel och mångsidig i sina många uttryck när den inte begränsas av stelbenta och oflexibla gränser.

Bör husförsamlingar tillhöra ett samfund?

Varje husförsamling i varje stad tillhör kyrkan, Kristi kropp, i den staden, först och främst. En husförsamling kan tillhöra en trosriktning, men dess band till samfundet bör inte ersätta eller störa dess engagemang för och dess relation till Kristi kropp inom den orten. Den största utmaningen för varje kyrka är att upprätthålla enheten inom den större Kristi kropp i staden där man bor och tjänar.

Det finns många andra frågor man kan ställa om husförsamlingar, men den viktigaste är: "Herre, vill du att jag ska vara med och hjälpa till att fullborda det stora uppdrag genom att vara med och föröka husförsamlingarna i mitt eget land och över hela världen?" Det finns många sätt att grunda nya församlingar på och därmed utvidga Guds rike på jorden. Vi vill acceptera och inte kritisera de olika sätt som Guds folk försöker grunda församlingar på. Mitt syfte med denna skrift är att blåsa i trumpeteten för att starta husförsamlingar, och vi säger till dig som läser denna bok: "KOM OCH HJÄLP OSS!" Vi är entusiastiska över att föröka församlingarna i varje land och i varje folkgrupp så att "omvändelse och syndernas förlåtelse kan predikas i hans namn för alla folk".

SAMMANFATTNING

Det är min fasta övertygelse att det år 2000 kommer att finnas en husförsamlingsrörelse i varje land på jorden. Jag tror att det är det enda sättet vi kommer att se uppfyllandet av det stora uppdraget uppfylls år 2000 eller någon gång därefter. Det har redan börjat hända. Gud talar till människor överallt om KYRKAN I Huset. Grunden har lagts under de senaste 25 åren genom det som har hänt världen över i form av en bred acceptans av cellgruppsrörelsen.

För inte så länge sedan var det högst tveksamt att starta någon form av husgrupp utanför själva kyrkobyggnaderna av rädsla för att det skulle dra bort människor från "kyrkan". Nu ses dessa grupper som mycket önskvärda som ett medel för kyrkans tillväxt. Men Gud kallar oss att ta ett steg längre och inse att vi faktiskt kan ha en kyrka, i ordets fulla bemärkelse, i ett hus.

Några av de största församlingarna i världen idag hade sin början i ett hus. När blev det en kyrka? Var det en kyrka när det var tio personer som träffades i ett hus? Eller när den hade tusen medlemmar och samlades i en specialbyggd byggnad som kallades en "kyrka"? Svaret är uppenbart. Det var en kyrka när det började i huset och om den hade fortsatt att samlas i ett hus, skulle den ha fortsatt att vara en kyrka.

Gud rör om och skakar om våra nuvarande kyrkostrukturer och för oss tillbaka till grunderna. Mycket av det som vi nu har kommit att betrakta som väsentligt är egentligen inte alls väsentligt. När vi ser på enkelheten i den nytestamentliga kyr-

kan och jämför den med dagens institutionaliserade kyrka ser vi få, om några, likheter alls. Kyrkan i vissa länder ser mer ut som ett företag. Konfessionella hierarkier som består av enorma nätverk som i många fall styrs efter politiska principer snarare än genom gudagivna andliga auktoriteter. Detta har orsakat omätlig sorg och splittring i hundratals år.

Må Gud ge oss insikt, ödmjukhet och nåd att erkänna hur långt vi har avvikit från enkelheten och renheten i den nytestamentliga kyrkan och återvända till den med ödmjukhet och ånger.

OM FÖRFATTAREN

Robert Fitts är född och uppvuxen i Texas. Han tog emot Jesus som sin personlige Frälsare vid elva års ålder under ett litet tältmöte i Chester, Arkansas. År 1952, efter sex år av andlig ökenvandring, gick han, som sjuttonåring in i ett nytt liv av engagemang och tillväxt, medan han bodde i San Angelo, Texas. Han läste om David Brainards och Adoniram Judsons liv, pionjärmissionärer i det tidiga Amerika, och fick ett hjärta för världsmission.

Robert har mer än 45 års erfarenhet av pastorstjänst, som lärare, lärare, missionär, evangelist, barnarbetare och författare. 1970 grundade han Outreach Fellowship International, en mission med en vision att utbilda och sända ut team till andra länder för att genomföra evangelisationskampanjer och grunda församlingar. OFI arbetar nära tillsammans med andra missionsorganisationer såsom International Crusades and Radio Evangelism, Youth With A Mission, United States Center For World Mission och DAWN Ministries för att hjälpa till att fullfölja det stora uppdraget.

LITTERATURFÖRTECKNING

Allen, Roland MISSIONARY METHODS: ST. PAUL'S OR OURS, Moody Press, Chicago, IL 1956.

Banks, Robert GOING TO CHURCH IN THE FIRST CENTURY, The SeedSowers, P.O. Box 3368, Auburn, ME 04212, 1980.

Banks, Robert PAUL'S IDEA OF COMMUNITY, Eerdmans, Grand Rapids, MI 49506 1979.

Broadbent, E.H. THE PILGRIM CHURCH, Pickering and Inglis Ltd., London, England, 1931.

Brunner, Emil THE MISUNDERSTANDING OF THE CHURCH, Lutterworth Press, London, 1952.

Clark, Steve PATTERS OF CHRISTIAN COMMUNITY, Servant Books

Coleman, Robert E. THE MASTER PLAN OF EVANGELISM, Fleming H. Revell, Old Tappan, NJ 07675, 1963

Ellison, H.L. HOUSEHOLD CHURCH, Paternoster Press 1963.

Girard, Robert C. BRETHREN HANG LOOSE, Zondervan, Grand Rapids, MI 49506.

Hadway, Dubose, and Wright, HOME CELL GROUPS AND HOUSE CHURCHES, Broadman Press, Nashville, TN, 1987.

Hay, Alexander R. NEW TESTAMENT ORDER, New Testament Missionary Union, Audubon, NJ 1947.

Krupp, Nate NEW WINE SKINS, Preparing the Way Publishers, Salem, OR, 97306